

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

- ★ Decyzja Rady (UE) 2019/593 z dnia 8 kwietnia 2019 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Umowy ustanawiającej Międzynarodową Fundację UE-LAC 1
- ★ Umowa ustanawiająca Międzynarodową Fundację UE-LAC 3

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/594 z dnia 8 kwietnia 2019 r. zatwierdzające inną niż nieznaczną zmianę w specyfikacji nazwy zarejestrowanej w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych „Vitellone Bianco dell’Appennino Centrale” (ChOG) 21
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/595 z dnia 11 kwietnia 2019 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1635/2006 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 737/90 z powodu wystąpienia Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej ⁽¹⁾ 22
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/596 z dnia 11 kwietnia 2019 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 1210/2003 dotyczące niektórych szczególnych ograniczeń w stosunkach gospodarczych i finansowych z Irakiem 24

DECYZJE

- ★ Decyzja Rady (UE) 2019/597 z dnia 9 kwietnia 2019 r. w sprawie utworzenia grupy mędrców wysokiego szczebla ds. europejskiej infrastruktury finansowej na rzecz rozwoju 26

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

★ Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2019/598 z dnia 9 kwietnia 2019 r. w sprawie przepisów przejściowych dotyczących powoływania prokuratorów europejskich na pierwszą kadencję i podczas jej trwania, przewidzianych w art. 16 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2017/1939	29
★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2019/599 z dnia 11 kwietnia 2019 r. zmieniająca załącznik do decyzji 2007/453/WE w odniesieniu do statusu BSE Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz terytoriów zależnych Korony Brytyjskiej (notyfikowana jako dokument nr C(2019) 2830) ⁽¹⁾	31
★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2019/600 z dnia 11 kwietnia 2019 r. zmieniająca decyzję 2011/163/UE w sprawie zatwierdzenia planów przedłożonych przez Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz terytoria zależne Korony Brytyjskiej zgodnie z art. 29 dyrektywy Rady 96/23/WE (notyfikowana jako dokument nr C(2019) 2831) ⁽¹⁾	35
★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2019/601 z dnia 11 kwietnia 2019 r. zmieniająca załącznik I do decyzji wykonawczej 2011/630/UE w odniesieniu do włączenia Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz niektórych terytoriów zależnych Korony Brytyjskiej do wykazu państw trzecich lub ich części, z których dozwolone jest wprowadzanie do Unii nasienia bydła domowego (notyfikowana jako dokument nr C(2019) 2832) ⁽¹⁾	38
★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2019/602 z dnia 11 kwietnia 2019 r. zmieniająca załącznik I do decyzji 2006/168/WE w odniesieniu do włączenia Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz niektórych terytoriów zależnych Korony Brytyjskiej do wykazu państw trzecich, z których dozwolone jest wprowadzanie do Unii Europejskiej zarodków bydłowych (notyfikowana jako dokument nr C(2019) 2833) ⁽¹⁾	41
★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2019/603 z dnia 11 kwietnia 2019 r. zmieniająca załączniki do decyzji 2006/766/WE w odniesieniu do włączenia Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz niektórych terytoriów zależnych Korony Brytyjskiej do wykazów państw trzecich i terytoriów, z których dozwolone jest wprowadzanie do Unii małży, szkarłupni, oślonic, ślimaków morskich i produktów rybołówstwa przeznaczonych do spożycia przez ludzi (notyfikowana jako dokument nr C(2019) 2834) ⁽¹⁾	44
★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2019/604 z dnia 11 kwietnia 2019 r. zmieniająca załączniki I i III do decyzji 2010/472/UE w odniesieniu do włączenia Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz niektórych terytoriów zależnych Korony Brytyjskiej do wykazów państw trzecich lub części ich terytoriów, z których dozwolone jest wprowadzanie do Unii nasienia, komórek jajowych i zarodków owiec i kóz (notyfikowana jako dokument nr C(2019) 2838) ⁽¹⁾	47
★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2019/605 z dnia 11 kwietnia 2019 r. zmieniająca załącznik II do decyzji 2007/777/WE w odniesieniu do włączenia Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz niektórych terytoriów zależnych Korony Brytyjskiej do wykazu krajów trzecich lub ich części, z których dozwolone jest wprowadzanie do Unii przesyłek niektórych produktów mięsnych oraz przetworzonych żołądków, pęcherzy i jelit przeznaczonych do spożycia przez ludzi (notyfikowana jako dokument nr C(2019) 2840) ⁽¹⁾	50
★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2019/606 z dnia 11 kwietnia 2019 r. zmieniająca załącznik I do decyzji 2012/137/UE w odniesieniu do włączenia Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz niektórych terytoriów zależnych Korony Brytyjskiej do wykazów państw trzecich lub części ich terytoriów, z których dozwolone jest wprowadzanie do Unii nasienia trzody chlewnej (notyfikowana jako dokument nr C(2019) 2841) ⁽¹⁾	53
★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2019/607 z dnia 11 kwietnia 2019 r. zmieniająca decyzję 2009/821/WE w odniesieniu do wykazów punktów kontroli granicznej i jednostek weterynaryjnych w systemie TRACES (notyfikowana jako dokument nr C(2019) 2900) ⁽¹⁾	56

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

Sprostowania

- ★ Sprostowanie do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2018/1922 z dnia 10 października 2018 r. zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 428/2009 ustanawiające wspólnotowy system kontroli wywozu, transferu, pośrednictwa i tranzytu w odniesieniu do produktów podwójnego zastosowania (Dz.U. L 319 z 14.12.2018) 60
- ★ Sprostowanie do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/461 z dnia 30 stycznia 2019 r. zmieniającego rozporządzenie delegowane (UE) 2016/522 w odniesieniu do objęcia Banku Anglii i Urzędu ds. Zarządzania Długiem Publicznym Zjednoczonego Królestwa wyłączeniem z zakresu stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 (Dz.U. L 80 z 22.3.2019) 61

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

DECYZJA RADY (UE) 2019/593

z dnia 8 kwietnia 2019 r.

w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Umowy ustanawiającej Międzynarodową Fundację UE–LAC

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 37,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 209 ust. 2 i art. 212 ust. 1, w związku z art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. a) i art. 218 ust. 8 akapit drugi,

uwzględniając wspólny wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa oraz Komisji Europejskiej,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z decyzją Rady (UE) 2016/1873 ⁽²⁾ Umowa ustanawiająca Międzynarodową Fundację UE–LAC (zwana dalej „Umową”) została podpisana w dniu 25 października 2016 r., z zastrzeżeniem jej zawarcia w późniejszym terminie.
- (2) Na mocy Umowy zostanie ustanowiona Fundacja UE–LAC o statusie organizacji międzynarodowej posiadającej osobowość prawną na mocy prawa międzynarodowego publicznego.
- (3) Działając w ramach Fundacji UE–LAC, Unia i jej państwa członkowskie powinny koordynować swoje stanowiska zgodnie z Traktatami oraz zasadą lojalnej współpracy.
- (4) Umowa powinna zostać zatwierdzona,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Umowa ustanawiająca Międzynarodową Fundację UE–LAC zostaje niniejszym zatwierdzona w imieniu Unii.

Tekst Umowy dołącza się do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady wyznacza osobę lub osoby upoważnione do złożenia, w imieniu Unii, instrumentu ratyfikacji przewidzianego w art. 24 Umowy.

⁽¹⁾ Zgoda z dnia 4 października 2017 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Decyzja Rady (UE) 2016/1873 z dnia 10 października 2016 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, Umowy ustanawiającej Międzynarodową Fundację UE–LAC (Dz.U. L 288 z 22.10.2016, s. 1).

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 8 kwietnia 2019 r.

W imieniu Rady
F. MOGHERINI
Przewodnicząca

UMOWA USTANAWIAJĄCA MIĘDZYNARODOWĄ FUNDACJĘ UE-LAC

Strony niniejszej Umowy,

PRZYPOMINAJĄC strategiczne partnerstwo ustanowione między Ameryką Łacińską i Karaibami (LAC) a Unią Europejską (UE) w czerwcu 1999 r. w ramach pierwszego szczytu UE-LAC w Rio de Janeiro;

MAJĄC NA UWADZE inicjatywy przyjęte przez szefów państw i rządów LAC i UE podczas piątego szczytu UE-LAC, który odbył się w Limie (Republika Peru) w dniu 16 maja 2008 r.;

PRZYPOMINAJĄC decyzję o utworzeniu Fundacji UE-LAC podjętą przez szefów państw i rządów UE i LAC, Przewodniczącego Rady Europejskiej i Przewodniczącego Komisji na szóstym szczycie UE-LAC, który odbył się w Madrycie (Hiszpania), w dniu 18 maja 2010 r.;

PRZYPOMINAJĄC ustanowienie w 2011 r. w Republice Federalnej Niemiec fundacji przejściowej, która zakończy swoją działalność i zostanie rozwiązana po wejściu w życie Międzynarodowej umowy w sprawie utworzenia Fundacji UE-LAC;

POTWIERDZAJĄC potrzebę utworzenia międzynarodowej organizacji o charakterze międzyrządowym podlegającej prawu międzynarodowemu publicznemu poprzez „Międzynarodową umowę w sprawie utworzenia Fundacji UE-LAC w oparciu o mandat przyjęty na posiedzeniu ministerialnym przy okazji szóstego szczytu UE-LAC w Madrycie”, która przyczyni się do wzmocnienia istniejących więzi między państwami Ameryki Łacińskiej i Karaibów, UE i państwami członkowskimi UE,

UZGADNIAJĄ, co następuje:

Artykuł 1**Przedmiot**

1. Na mocy niniejszej Umowy ustanawia się Międzynarodową Fundację UE-LAC (zwaną dalej „Fundacją” lub „Fundacją UE-LAC”).
2. Niniejsza Umowa określa cele Fundacji oraz ustanawia ogólne zasady i wytyczne regulujące jej działalność, strukturę i funkcjonowanie.

Artykuł 2**Charakter i siedziba**

1. Fundacja EU-LAC jest organizacją międzynarodową o charakterze międzyrządowym ustanowioną na mocy prawa międzynarodowego publicznego. Koncentruje się ona na wzmocnienia obustronnego partnerstwa regionów między UE i państwami członkowskimi UE a Wspólnotą Państw Ameryki Łacińskiej i Karaibów (CELAC).
2. Fundacja UE-LAC ma swoją siedzibę w Wolnym Hanzeatyckim Mieście Hamburg, w Republice Federalnej Niemiec.

Artykuł 3**Członkowie Fundacji**

1. Państwa Ameryki Łacińskiej i Karaibów, państwa członkowskie UE oraz UE, po wyrażeniu swojej zgody na związanie się niniejszą Umową, stają się po przeprowadzeniu swoich wewnętrznych procedur prawnych jedynymi Członkami Fundacji UE-LAC.
2. Fundacja UE-LAC jest również otwarta dla uczestnictwa Wspólnoty Państw Ameryki Łacińskiej i Karaibów (CELAC).

Artykuł 4

Osobowość prawna

1. Fundacja UE-LAC posiada międzynarodową osobowość prawną i zdolność prawną niezbędną do realizacji swoich celów oraz działalności, na terytorium każdego z jej członków, zgodnie z ich przepisami krajowymi.
2. Fundacja posiada również zdolność do zawierania umów, nabywania i zbywania mienia ruchomego i nieruchomego oraz wszczynania postępowań sądowych.

Artykuł 5

Cele Fundacji

1. Fundacja UE-LAC:
 - a) przyczynia się do wzmocnienia obustronnego partnerstwa regionów CELAC-UE obejmującego uczestnictwo i wkład społeczeństwa obywatelskiego i innych podmiotów społecznych;
 - b) zachęca do dalszego wzajemnego poznawania się i zrozumienia między obydwoma regionami;
 - c) zwiększa wzajemną widoczność obu regionów, a także samego obustronnego partnerstwa regionów.
2. W szczególności Fundacja UE-LAC:
 - a) promuje i koordynuje działania wspierające stosunki między obydwoma regionami zorientowane na osiągnięcie wyników i skoncentrowane na realizacji priorytetów ustalanych na szczytach CELAC-UE;
 - b) promuje dyskusję na temat wspólnych strategii mających na celu realizację wyżej wymienionych priorytetów poprzez stymulowanie badań i analiz;
 - c) wspiera owocną wymianę oraz nowe możliwości nawiązywania kontaktów wśród społeczeństwa obywatelskiego i między innymi podmiotami społecznymi.

Artykuł 6

Kryteria działalności

1. Aby osiągnąć cele określone w art. 5 niniejszej Umowy, działalność Fundacji UE-LAC:
 - a) opiera się na priorytetach i tematach omawianych na szczeblu szefów państw i rządów podczas szczytów, ze szczególnym uwzględnieniem zidentyfikowanych potrzeb w stosunkach między obydwoma regionami;
 - b) angażuje, o ile to możliwe oraz w ramach działalności Fundacji, społeczeństwo obywatelskie i inne podmioty społeczne, takie jak instytucje akademickie, oraz uwzględnia ich wkład na zasadzie dobrowolnej. W tym celu każdy Członek mógłby wskazać odpowiednie instytucje i organizacje, które działają na rzecz wzmocnienia dialogu między obydwoma regionami na poziomie krajowym;
 - c) wzbogaca i uzupełnia istniejące inicjatywy;
 - d) nadaje partnerstwu widoczny charakter, zwłaszcza poprzez skupienie się na działaniach przynoszących zwielokrotniony skutek.
2. Przy podejmowaniu lub uczestnictwie w działalności Fundacja UE-LAC kieruje się konkretnymi działaniami, jest dynamiczna i ukierunkowana na wyniki.

Artykuł 7

Działalność Fundacji

1. Aby osiągnąć cele określone w art. 5, Fundacja UE-LAC podejmuje między innymi następujące działania:
 - a) zachęca do dyskusji poprzez seminaria, konferencje, warsztaty, grupy refleksji, kursy, wystawy, publikacje, prezentacje, szkolenia zawodowe oraz wymianę najlepszych praktyk i wiedzy fachowej;
 - b) promuje i wspiera wydarzenia dotyczące tematów poruszanych na szczytach CELAC-UE i związane z priorytetami ustalonymi na posiedzeniach wyższych rangą urzędników CELAC-UE (SOM);

- c) inicjuje programy i inicjatywy uświadamiające dotyczące obydwu regionów, w tym wymiany w dziedzinach uznanych za priorytetowe;
- d) zachęca do badań nad zagadnieniami, które oba regiony uznały za istotne;
- e) pozyskuje i oferuje nowe możliwości kontaktu, mając na uwadze zwłaszcza te osoby lub instytucje, które nie są zaznajomione z obustronnym partnerstwem regionów CELAC-UE;
- f) tworzy platformę internetową lub wydaje publikacje w wersji elektronicznej.

2. Fundacja UE-LAC może podejmować inicjatywy we współpracy z instytucjami publicznymi i prywatnymi, instytucjami UE, instytucjami międzynarodowymi i regionalnymi, państwami Ameryki Łacińskiej i Karaibów oraz państwami członkowskimi UE.

Artykuł 8

Struktura Fundacji

Organami Fundacji UE-LAC są:

- a) Rada Zarządzająca;
- b) Przewodniczący; oraz
- c) Dyrektor Wykonawczy.

Artykuł 9

Rada Zarządzająca

1. Rada Zarządzająca składa się z przedstawicieli członków Fundacji UE-LAC. Rada zbiera się na szczepku wyższych rangą urzędników oraz – w stosownych przypadkach – na szczepku ministrów spraw zagranicznych przy okazji szczytów CELAC-UE.
2. Wspólnota Państw Ameryki Łacińskiej i Karaibów (CELAC) jest reprezentowana w Radzie Zarządzającej przez prezydencję tymczasową, bez uszczerbku dla indywidualnego udziału państwa sprawującego prezydencję.
3. Wzywa się Prezydium Euro-Latynoamerykańskiego Zgromadzenia Parlamentarnego (EuroLat) do wyznaczenia po jednym przedstawicielu z każdego regionu jako obserwatorów w Radzie Zarządzającej.
4. Wzywa się Wspólne Zgromadzenie Parlamentarne Państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (AKP) i UE do wyznaczenia jednego przedstawiciela z UE i jednego z rejonu Karaibów jako obserwatorów w Radzie Zarządzającej.

Artykuł 10

Przewodnictwo w Radzie Zarządzającej

Rada Zarządzająca ma dwóch przewodniczących, z których jeden jest przedstawicielem z UE, a drugi przedstawicielem państw Ameryki Łacińskiej i Karaibów.

Artykuł 11

Uprawnienia Rady Zarządzającej

Rada Zarządzająca Fundacji UE-LAC posiada następujące uprawnienia:

- a) mianowanie Przewodniczącego i Dyrektora Wykonawczego Fundacji;
- b) przyjmowanie ogólnych wytycznych dotyczących prac Fundacji oraz ustalanie jej priorytetów operacyjnych i regulaminu, a także podejmowanie odpowiednich środków gwarantujących przejrzystość i możliwość rozliczenia, w szczególności w odniesieniu do finansowania zewnętrznego;
- c) zatwierdzanie zawarcia umowy w sprawie siedziby oraz wszelkich innych umów i porozumień, jakie Fundacja mogłaby zawierać z państwami Ameryki Łacińskiej i Karaibów oraz państwami członkowskimi UE w sprawie przywilejów i immunitetów;
- d) przyjmowanie budżetu i regulaminu pracowniczego na podstawie wniosku Dyrektora Wykonawczego;
- e) zatwierdzanie zmian struktury organizacyjnej Fundacji na podstawie wniosku Dyrektora Wykonawczego;

- f) przyjmowanie wieloletniego programu prac, w tym wieloletniego preliminarza budżetowego, co do zasady na okres czterech lat, w oparciu o projekt przedłożony przez Dyrektora Wykonawczego;
- g) przyjmowanie rocznego programu prac, w tym projektów i działań na nadchodzący rok, w oparciu o projekt przedłożony przez Dyrektora Wykonawczego oraz ramy programu wieloletniego;
- h) przyjmowanie budżetu rocznego na kolejny rok;
- i) zatwierdzanie kryteriów monitorowania i audytu, a także kryteriów na potrzeby sprawozdań dotyczących projektów Fundacji;
- j) przyjmowanie sprawozdania rocznego i sprawozdania finansowego Fundacji za rok poprzedni;
- k) udzielanie wskazówek i porad Przewodniczącemu i Dyrektorowi Wykonawczemu;
- l) proponowanie Stronom zmian niniejszej Umowy;
- m) ocenianie rozwoju działalności Fundacji oraz podejmowanie działań na podstawie sprawozdań przedstawionych przez Dyrektora Wykonawczego;
- n) rozstrzyganie sporów, które mogą powstać między Stronami w odniesieniu do interpretacji lub wykonania niniejszej Umowy i jej zmian;
- o) odwoływanie mianowań na stanowisko Przewodniczącego i Dyrektora Wykonawczego;
- p) zatwierdzanie ustanawiania partnerstw strategicznych;
- q) zatwierdzanie zawierania wszelkich umów lub innych instrumentów prawnych negocjowanych zgodnie art. 15 ust. 4 lit. i).

Artykuł 12

Posiedzenia Rady Zarządzającej

1. Rada Zarządzająca odbywa dwa zwyczajne posiedzenia w roku. Zbiegają się one w czasie z posiedzeniami wyższych rangą urzędników CELAC-UE (SOM).
2. Rada Zarządzająca może odbywać posiedzenia nadzwyczajne na wniosek jednego z jej przewodniczących, Dyrektora Wykonawczego lub na wniosek co najmniej jednej trzeciej swoich Członków.
3. Funkcje sekretariatu Rady Zarządzającej są wykonywane pod zwierzchnictwem Dyrektora Wykonawczego Fundacji.

Artykuł 13

Proces podejmowania decyzji w Radzie Zarządzającej

Rada Zarządzająca podejmuje decyzje w obecności ponad połowy jej Członków z każdego regionu. Decyzje są podejmowane w drodze konsensusu przez Członków, którzy są obecni na posiedzeniu.

Artykuł 14

Przewodniczący Fundacji

1. Rada Zarządzająca wybiera Przewodniczącego spośród kandydatów przedstawionych przez członków Fundacji UE-LAC. Przewodniczący jest mianowany na czteroletnią kadencję, z możliwością jej jednorazowego przedłużenia.
2. Przewodniczący musi być dobrze znaną i powszechnie szanowaną osobistością, zarówno w Ameryce Łacińskiej i Karaibach, jak i w UE. Przewodniczący pełni swoją funkcję na zasadzie wolontariatu, ale jest uprawniony do otrzymywania zwrotu wszelkich niezbędnych i należycie uzasadnionych wydatków.
3. Stanowisko Przewodniczącego jest obsadzane naprzemiennie przez obywatela państwa członkowskiego UE i obywatela państwa Ameryki Łacińskiej lub Karaibów. Jeżeli osoba mianowana na stanowisko Przewodniczącego pochodzi z państwa członkowskiego UE, to osoba mianowana na stanowisko Dyrektora Wykonawczego pochodzi z państwa Ameryki Łacińskiej lub Karaibów i odwrotnie.
4. Przewodniczący:
 - a) reprezentuje Fundację w jej stosunkach zewnętrznych, zapewniając jej widoczną i reprezentacyjną rolę poprzez kontakty na wysokim szczeblu z władzami państw Ameryki Łacińskiej i Karaibów oraz UE i państw członkowskich UE, a także z innymi partnerami;

- b) składa sprawozdania na posiedzeniach ministrów spraw zagranicznych, innych posiedzeniach ministerialnych, posiedzeniach Rady Zarządzającej i innych ważnych posiedzeniach, gdy to konieczne;
- c) doradza Dyrektorowi Wykonawczemu przy przygotowywaniu projektu wieloletniego i rocznego programu prac oraz projektu budżetu do zatwierdzenia przez Radę Zarządzającą;
- d) wykonuje inne zadania uzgodnione z Radą Zarządzającą.

Artykuł 15

Dyrektor Wykonawczy Fundacji

1. Fundacją zarządza Dyrektor Wykonawczy, mianowany przez Radę Zarządzającą na czteroletnią kadencję, z możliwością jej jednorazowego przedłużenia, wybrany spośród kandydatów przedstawionych przez Członków Fundacji UE-LAC.
2. Bez uszczerbku dla uprawnień Rady Zarządzającej Dyrektor Wykonawczy nie może zwracać się o instrukcje do jakiegokolwiek rządu ani jakiegokolwiek innego podmiotu ani takich instrukcji przyjmować.
3. Dyrektor Wykonawczy otrzymuje wynagrodzenie, a stanowisko to jest obsadzone naprzemiennie przez obywatela państwa członkowskiego UE i obywatela państwa Ameryki Łacińskiej lub Karaibów. Jeżeli osoba mianowana na stanowisko Dyrektora Wykonawczego pochodzi z państwa członkowskiego UE, to osoba mianowana na stanowisko Przewodniczącego pochodzi z państwa Ameryki Łacińskiej lub Karaibów i odwrotnie.
4. Dyrektor Wykonawczy jest prawnym przedstawicielem Fundacji i wykonuje następujące zadania:
 - a) przygotowywanie wieloletniego i rocznego programu pracy Fundacji oraz jej budżetu, w konsultacji z Przewodniczącym;
 - b) mianowanie personelu Fundacji i kierowanie nim, zapewniając zgodność jego działań z celami Fundacji;
 - c) wykonanie budżetu;
 - d) przedkładanie okresowych i rocznych sprawozdań z działalności oraz rachunków finansowych Radzie Zarządzającej do przyjęcia, utrzymywanie przejrzystych procedur i właściwego przepływu informacji o wszystkich działaniach przeprowadzonych lub wspieranych przez Fundację, w tym zaktualizowanego wykazu instytucji i organizacji wskazanych na poziomie krajowym, jak również tych, które uczestniczą w działalności Fundacji;
 - e) przedkładanie sprawozdania, o którym mowa w art. 18;
 - f) przygotowywanie posiedzeń i wspieranie Rady Zarządzającej;
 - g) konsultowanie się w razie potrzeby z właściwymi przedstawicielami społeczeństwa obywatelskiego i innymi podmiotami społecznymi, w szczególności z instytucjami wskazanymi przez Członków Fundacji UE-LAC, w zależności od danego tematu i konkretnych potrzeb, oraz informowanie Rady Zarządzającej o wynikach tych kontaktów w celu rozważenia dalszych kroków;
 - h) prowadzenie konsultacji i negocjacji z krajem przyjmującym Fundacji i pozostałymi Stronami niniejszej Umowy na temat szczegółów dotyczących pomieszczeń udostępnionych na potrzeby Fundacji w tych państwach;
 - i) prowadzenie negocjacji dotyczących wszelkich umów lub instrumentów prawnych mających skutki międzynarodowe, z organizacjami międzynarodowymi, państwami oraz instytucjami publicznymi lub prywatnymi, odnoszących się do zagadnień wykraczających poza administracyjne sprawy bieżącego funkcjonowania Fundacji, poprzedzonych odpowiednimi konsultacjami oraz powiadomieniem Rady Zarządzającej w zakresie dotyczącym ich rozpoczęcia i przewidywanego zakończenia, a także z uwzględnieniem okresowych konsultacji dotyczących treści negocjacji, ich zakresu i spodziewanego wyniku;
 - j) przedstawianie Radzie Zarządzającej sprawozdań o wszelkich postępowaniach sądowych dotyczących Fundacji.

Artykuł 16

Finansowanie Fundacji

1. Wkładów dokonuje się na zasadzie dobrowolności, bez uszczerbku dla udziału w Radzie Zarządzającej.
2. Fundacja jest finansowana głównie przez jej Członków. Z poszanowaniem równowagi między obydwoma regionami Rada Zarządzająca może rozważyć inne sposoby finansowania działalności Fundacji.

3. W szczególnych przypadkach, po uprzednim powiadomieniu Rady Zarządzającej i po konsultacjach z nią celem zatwierdzenia, Fundacja jest upoważniona do generowania dodatkowych środków przez finansowanie zewnętrzne ze strony instytucji publicznych i prywatnych, w tym przez opracowywanie sprawozdań i analiz na zlecenie. Środki te wykorzystuje się wyłącznie na działalność Fundacji.

4. Republika Federalna Niemiec udostępnia, na swój koszt i w ramach swojego wkładu finansowego na rzecz Fundacji, odpowiednio wyposażone pomieszczenia nadające się do wykorzystania przez Fundację, a także przejmuje ich utrzymanie, wyposażenie i ochronę.

Artykuł 17

Audyt i publikacja sprawozdań rachunkowych

1. Rada Zarządzająca powołuje niezależnych audytorów w celu przeprowadzenia audytu rachunków Fundacji.
2. Po przeprowadzeniu niezależnego audytu sprawozdania dotyczące aktywów, pasywów, dochodów i wydatków Fundacji są udostępniane członkom jak najszybciej po zakończeniu każdego roku obrotowego, ale nie później niż sześć miesięcy po tej dacie, i są zatwierdzane przez Radę Zarządzającą na jej najbliższym kolejnym posiedzeniu.
3. Sprawozdanie podsumowujące dotyczące zbadanych rachunków oraz bilansu zostaje opublikowane.

Artykuł 18

Ocena Fundacji

Od daty wejścia w życie niniejszej Umowy Dyrektor Wykonawczy przedstawia co cztery lata Radzie Zarządzającej sprawozdanie z działalności Fundacji. Rada Zarządzająca dokonuje globalnej oceny tej działalności i podejmuje wszelkie decyzje dotyczące przyszłej działalności Fundacji.

Artykuł 19

Partnerstwa strategiczne

1. Fundacja posiada czterech początkowych partnerów strategicznych: „L’Institut des Amériques” we Francji i „Regione Lombardia” we Włoszech po stronie UE oraz Globalną Fundację na rzecz Demokracji i Rozwoju (FUNGLODE) w Republice Dominikańskiej i Komisję Gospodarczą ONZ ds. Ameryki Łacińskiej i Karaibów (ECLAC) po stronie Ameryki Łacińskiej i Karaibów.
2. Aby zrealizować swoje cele Fundacja UE-LAC może ustanawiać przyszłe partnerstwa strategiczne z organizacjami międzyrządowymi, państwami i instytucjami publicznymi lub prywatnymi z obydwu regionów, zawsze z poszanowaniem zasady równowagi między tymi dwoma regionami.

Artykuł 20

Przywileje i immunitety

1. Charakter i osobowość prawna Fundacji są określone w art. 2 i 4.
2. Status, przywileje i immunitety Fundacji, Rady Zarządzającej, Przewodniczącego, Dyrektora Wykonawczego, członków personelu oraz przedstawicieli członków na terytorium Republiki Federalnej Niemiec w związku z wykonywaniem przez nich swoich funkcji zostaną określone w umowie w sprawie siedziby zawartej między rządem Republiki Federalnej Niemiec i Fundacją.
3. Umowa w sprawie siedziby, o której mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, jest niezależna od niniejszej Umowy.
4. Fundacja może zawierać z jednym lub większą liczbą państw Ameryki Łacińskiej i Karaibów oraz państw członkowskich UE inne umowy podlegające zatwierdzeniu przez Radę Zarządzającą, odnoszące się do takich przywilejów i immunitetów, jakie mogą być konieczne dla właściwego funkcjonowania Fundacji na ich terytoriach.
5. W ramach swojej oficjalnej działalności Fundacja, jej aktywa, przychody i inne mienie są zwolnione ze wszelkich podatków bezpośrednich. Fundacja nie podlega zwolnieniu z obowiązku zapłaty za otrzymywane usługi.

6. Dyrektor Wykonawczy i personel Fundacji są zwolnieni z krajowych podatków od wynagrodzeń i honorariów wypłacanych przez Fundację.
7. Członkami personelu Fundacji są wszyscy członkowie personelu mianowani przez Dyrektora Wykonawczego, z wyjątkiem osób rekrutowanych lokalnie i opłacanych po stawkach godzinowych.

Artykuł 21

Języki Fundacji

Językami roboczymi Fundacji są języki używane w ramach partnerstwa strategicznego między Ameryką Łacińską i Karaibami a Unią Europejską od chwili jego ustanowienia w czerwcu 1999 r.

Artykuł 22

Rozstrzyganie sporów

Wszelkie spory, jakie mogą powstać między Stronami, dotyczące wykonywania lub interpretacji niniejszej Umowy oraz jej zmian przedkładane są do bezpośrednich negocjacji między nimi w celu ich rozstrzygnięcia w określonym terminie. Jeżeli spór nie zostanie rozstrzygnięty w ten sposób, jest on przedkładany Radzie Zarządzającej, która podejmuje decyzję.

Artykuł 23

Zmiany

1. Niniejsza Umowa może zostać zmieniona z inicjatywy Rady Zarządzającej Fundacji UE-LAC lub na wniosek jednej ze Stron. Wnioski o zmianę przekazuje się depozytariuszowi, który przekazuje je wszystkim Stronom do rozważenia i negocjacji.
2. Zmiany przyjmowane są w drodze konsensusu i wchodzi w życie trzydzieści dni po dacie otrzymania przez depozytariusza ostatniego powiadomienia, że wszystkie niezbędne w tym celu formalności zostały zakończone.
3. Depozytariusz powiadamia wszystkie Strony o wejściu w życie zmian.

Artykuł 24

Ratyfikacja i przystąpienie

1. Niniejsza Umowa jest otwarta do podpisu dla wszystkich państw Ameryki Łacińskiej i Karaibów, dla państw członkowskich UE i dla UE od dnia 25 października 2016 r. do daty jej wejścia w życie i podlega ratyfikacji. Instrumenty ratyfikacji składane są u depozytariusza.
2. Niniejsza Umowa pozostaje otwarta do przystąpienia dla UE i tych państw Ameryki Łacińskiej i Karaibów oraz państw członkowskich UE, które jej nie podpisały. Odpowiednie instrumenty przystąpienia składane są u depozytariusza.

Artykuł 25

Wejście w życie

1. Niniejsza Umowa wchodzi w życie trzydzieści dni po złożeniu u depozytariusza instrumentów ratyfikacji lub przystąpienia przez osiem Stron z każdego regionu, w tym przez Republikę Federalną Niemiec i UE. W odniesieniu do pozostałych państw Ameryki Łacińskiej i Karaibów oraz państw członkowskich UE, które złożyły swoje instrumenty ratyfikacji lub przystąpienia po dacie wejścia w życie, niniejsza Umowa wchodzi w życie trzydzieści dni po złożeniu przez te państwa Ameryki Łacińskiej i Karaibów, oraz państwa członkowskie UE instrumentów ratyfikacji lub przystąpienia.
2. Depozytariusz powiadamia wszystkie Strony o otrzymaniu instrumentów ratyfikacji lub przystąpienia, jak również o dacie wejścia w życie niniejszej Umowy, zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu.

*Artykuł 26***Okres obowiązywania i wypowiedzenie**

1. Niniejsza Umowa zostaje zawarta na czas nieokreślony.
2. Każda ze Stron może wypowiedzieć niniejszą Umowę w drodze pisemnego powiadomienia skierowanego do depozytariusza drogą dyplomatyczną. Wypowiedzenie staje się skuteczne dwanaście miesięcy po otrzymaniu powiadomienia.

*Artykuł 27***Rozwiązanie i likwidacja**

1. Fundacja ulega rozwiązaniu:
 - a) w przypadku gdy wszyscy członkowie Fundacji lub wszyscy członkowie Fundacji z wyjątkiem jednego wypowiedzieli niniejszą Umowę; lub
 - b) w przypadku gdy członkowie Fundacji podjęli decyzję o jej rozwiązaniu.
2. W przypadku rozwiązania Fundacja istnieje tylko do celów jej likwidacji. Jej sprawy są zamykane przez likwidatorów, którzy dokonują sprzedaży aktywów Fundacji oraz uregulowania jej zobowiązań. Pozostałe aktywa i pasywa rozdziela się między członków proporcjonalnie do ich wkładów.

*Artykuł 28***Depozytariusz**

Funkcję depozytariusza niniejszej Umowy pełni Sekretarz Generalny Rady Unii Europejskiej.

*Artykuł 29***Zastrzeżenia**

1. W chwili podpisywania lub ratyfikowania niniejszej Umowy, lub przystępowania do niej, Strony mogą sformułować zastrzeżenia lub deklaracje dotyczące jej treści, pod warunkiem że nie są one niezgodne z jej przedmiotem i celem.
2. Sformułowane zastrzeżenia i deklaracje podawane są do wiadomości depozytariuszowi, który powiadamia o nich pozostałe Strony niniejszej Umowy.

*Artykuł 30***Postanowienia przejściowe**

Z dniem wejścia w życie niniejszej Umowy fundacja przejściowa utworzona w 2011 r. na podstawie prawa Republiki Federalnej Niemiec kończy swoją działalność i zostaje rozwiązana. Aktywa i pasywa, zasoby, środki oraz inne zobowiązania umowne fundacji przejściowej zostają przeniesione na Fundację UE-LAC, ustanowioną na mocy niniejszej Umowy. W tym celu Fundacja UE-LAC i fundacja przejściowa kończą niezbędne procedury prawne z Republiką Federalną Niemiec i zaspokajają wzajemne roszczenia prawne.

W dowód czego niżej podpisani, należycie w tym celu upoważnieni, podpisali niniejszą Umowę sporządzoną w jednym oryginalnym egzemplarzu w językach: angielskim, bułgarskim, chorwackim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim i włoskim, przy czym teksty w każdym z tych języków są na równi autentyczne, a niniejsza Umowa zostaje złożona do depozytu w archiwum Rady Unii Europejskiej, które przekazuje uwierzytelniony odpis wszystkim Stronom.

Настоящото споразумение е открито за подписване в Santo Domingo на 25 октомври 2016 г. и след това, от 1 ноември 2016 г. до датата на влизането му в сила, в Генералния секретариат на Съвета на Европейския съюз в Брюксел.

El presente Acuerdo quedará abierto a la firma en Santo Domingo el 25 de octubre de 2016 y, a continuación, desde el 1 de noviembre de 2016 hasta la fecha de su entrada en vigor en la Secretaría General del Consejo de la Unión Europea, en Bruselas.

Tato dohoda je otevřena k podpisu dne 25. října 2016 v Santo Domingu a poté od 1. listopadu 2016 do dne vstupu v platnost v Generálním sekretariátu Rady Evropské unie v Bruselu.

Denne aftale er åben for undertegnelse den 25. oktober 2016 i Santo Domingo og derefter fra den 1. november 2016 til datoen for dens ikrafttrædelse i Generalsekretariatet for Rådet for Den Europæiske Union i Bruxelles.

Dieses Übereinkommen liegt am 25. Oktober 2016 in Santo Domingo und danach vom 1. November 2016 bis zum Tag seines Inkrafttretens beim Generalsekretariat des Rates der Europäischen Union in Brüssel zur Unterzeichnung auf.

Käesolev leping on allakirjutamiseks avatud 25. oktoobril 2016 ning seejärel 1. novembrist 2016 kuni selle jõustumise kuupäevani Euroopa Liidu nõukogu peasekretariaadis Brüsselis.

Η συμφωνία θα παραμείνει ανοικτή προς υπογραφή στο Σάντο Ντομίνγκο στις 25 Οκτωβρίου 2016 και εν συνεχεία, από την 1η Νοεμβρίου 2016 έως την ημερομηνία που θα τεθεί σε ισχύ, στη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις Βρυξέλλες.

This Agreement shall be open for signature in Santo Domingo on 25 October 2016 and thereafter from 1 November 2016 to the date of its entry into force at the General Secretariat of the Council of the European Union in Brussels.

Le présent accord est ouvert à la signature à Saint-Domingue le 25 octobre 2016 et, ensuite, du 1er novembre 2016 à la date de son entrée en vigueur, au Secrétariat général du Conseil de l'Union européenne, à Bruxelles.

Il presente accordo sarà aperto alla firma il 25 ottobre 2016 a Santo Domingo e successivamente, dal 1° novembre 2016 alla data di entrata in vigore, presso il Segretariato generale del Consiglio dell'Unione europea a Bruxelles.

Ovaj Sporazum bit će otvoren za potpisivanje u Santo Domingu 25. listopada 2016., a nakon toga, od 1. studenoga 2016. do datuma njegova stupanja na snagu, u Glavnom tajništvu Vijeća Europske unije u Bruxellesu.

Šo nolīgumu dara pieejamu parakstīšanai 2016. gada 25. oktobrī Santodomingo (Santo Domingo) un pēc tam no 2016. gada 1. novembra līdz tā spēkā stāšanās dienai Eiropas Savienības Padomes Ģenerālsēkretariātā Briselē.

Šis susitarimas pateiktas pasirašyti 2016 m. spalio 25 d. Santo Dominge, o paskui, nuo 2016 m. lapkričio 1 d. iki jo įsigaliojimo dienos, Europos Sąjungos Tarybos generaliniame sekretoriате Briuselyje.

Ez a megállapodás 2016. október 25-én Santo Domingóban, majd 2016. november 1-jétől a hatálybalépésének időpontjáig Brüsszelben, az Európai Unió Tanácsának Főtitkárságán aláírásra nyitva áll.

Dan il-Ftehim għandu jkun miftuħ għall-iffirmar f'Santo Domingo fil-25 ta' Ottubru 2016 u wara dan mill-1 ta' Novembru 2016 sad-data tad-dhul fis-seħh tiegħu fis-Segretarjat Generali tal-Kunsill tal-Unjoni Ewropea fi Brussell.

Deze overeenkomst staat open voor ondertekening op 25 oktober 2016 te Santo Domingo en vervolgens met ingang van 1 november 2016 tot de datum van inwerkingtreding ervan bij het secretariaat-generaal van de Raad van de Europese Unie te Brussel.

Niniejsza Umowa będzie otwarta do podpisu w Santo Domingo w dniu 25 października 2016 r., a następnie od 1 listopada 2016 r. do dnia wejścia w życie w Sekretariacie Generalnym Rady Unii Europejskiej w Brukseli.

O presente Acordo está aberto para assinatura em Santo Domingo, em 25 de outubro de 2016 e, posteriormente, de 1 de novembro de 2016 até à data da sua entrada em vigor, no Secretariado-Geral do Conselho da União Europeia, em Bruxelas.

Acest acord va fi deschis pentru semnare la Santo Domingo, la 25 octombrie 2016, iar ulterior, începând cu 1 noiembrie 2016 până la data intrării sale în vigoare, la Secretariatul General al Consiliului Uniunii Europene de la Bruxelles.

Táto dohoda bude otvorená na podpis 25. októbra 2016 v Santo Domingu a potom od 1. novembra 2016 do nadobudnutia platnosti na Generálnom sekretariáte Rady Európskej únie v Bruseli.

Ta sporazum bo na voljo za podpis 25. oktobra 2016 v Santu Domingu in nato od 1. novembra 2016 do začetka njegove veljavnosti v generalnem sekretariatu Sveta Evropske unije v Bruslju.

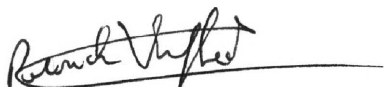
Tämä sopimus on avoinna allekirjoittamista varten Santo Domingossa 25 päivänä lokakuuta 2016 ja sen jälkeen 1 päivästä marraskuuta 2016 sen voimaantulopäivään asti Euroopan unionin neuvoston pääsihteeristössä Brysselissä.

Detta avtal är öppet för undertecknande i Santo Domingo den 25 oktober 2016 och därefter vid generalsekretariatet för Europeiska unionens råd i Bryssel från och med den 1 november 2016 till och med dagen för dess ikraftträdande.

За Европейския съюз
Por la Unión Europea
Za Evropskou unii
For Den Europæiske Union
Für die Europäische Union
Euroopa Liidu nimel
Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
For the European Union
Pour l'Union européenne
Za Europsku uniju
Per l'Unione europea
Eiropas Savienības vārdā –
Europos Sąjungos vardu
Az Európai Unió részéről
Għall-Unjoni Ewropea
Voor de Europese Unie
W imieniu Unii Europejskiej
Pela União Europeia
Pentru Uniunea Europeană
Za Európsku úniu
Za Evropsko unijo
Euroopan unionin puolesta
För Europeiska unionen

Voor het Koninkrijk België
Pour le Royaume de Belgique
Für das Königreich Belgien

Deze handtekening verbindt eveneens de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Cette signature engage également la Communauté française, la Communauté flamande, la Communauté germanophone, la Région wallonne, la Région flamande et la Région de Bruxelles-Capitale.

Diese Unterschrift bindet zugleich die Deutschsprachige Gemeinschaft, die Flämische Gemeinschaft, die Französische Gemeinschaft, die Wallonische Region, die Flämische Region und die Region Brüssel-Hauptstadt.

За Република България

11 -10- 2017

Za Českou republiku

07 -11- 2018

For Kongeriget Danmark

Für die Bundesrepublik Deutschland

Eesti Vabariigi nimel

Thar cheann Na hÉireann

For Ireland

Για την Ελληνική Δημοκρατία

Por el Reino de España

Pour la République française

Za Republiku Hrvatsku

30 -11- 2016

Per la Repubblica italiana

Για την Κυπριακή Δημοκρατία

Latvijas Republikas vārdā –

Lietuvos Respublikos vardu

Pour le Grand-Duché de Luxembourg

Magyarország részéről

Għar-Repubblika ta' Malta

Voor het Koninkrijk der Nederlanden

Für die Republik Österreich

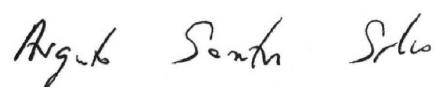

15 -02- 2017

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

Pela República Portuguesa

Pentru România

Za Republiko Slovenijo

09 -11- 2016

Za Slovenskú republiku

Suomen tasavallan puolesta
För Republiken Finland

För Konungariket Sverige

17 -11- 2016

For the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

For Antigua and Barbuda

Por la República Argentina

For the Commonwealth of the Bahamas

For Barbados

For Belize

Por el Estado Plurinacional de Bolivia

Pela República Federativa do Brasil

Por la República de Chile

Por la República de Colombia

Por la República de Costa Rica

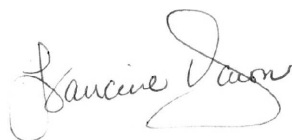

Por la República de Cuba

26 -03- 2018

For the Commonwealth of Dominica

16 -07- 2018

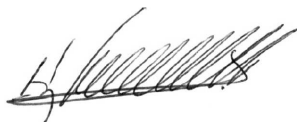
Por la República de Dominicana

Por la República de Ecuador

Por la República de El Salvador

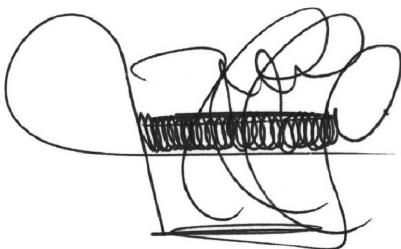

For Grenada

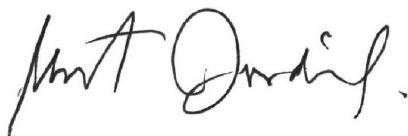

16 -07- 2018

Por la República de Guatemala

For the Cooperative Republic of Guyana

Pour la République d'Haïti

Por la República de Honduras

For Jamaica

Por los Estados Unidos Mexicanos

Por la República de Nicaragua

Por la República de Panamá

Por la República de Paraguay

Por la República del Perú

For the Federation of Saint Kitts and Nevis

14 -06- 2017

For Saint Lucia

For Saint Vincent and the Grenadines

07 -07- 2017

Voor de Republiek Suriname

For the Republic of Trinidad and Tobago

Por la República Oriental del Uruguay

Por la República Bolivariana de Venezuela

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2019/594

z dnia 8 kwietnia 2019 r.

zatwierdzające inną niż nieznaczną zmianę w specyfikacji nazwy zarejestrowanej w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych „Vitellone Bianco dell'Appennino Centrale” (ChOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 52 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 53 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 Komisja rozpatrzyła wniosek Włoch o zatwierdzenie zmiany specyfikacji chronionego oznaczenia geograficznego „Vitellone Bianco dell'Appennino Centrale”, zarejestrowanego na podstawie rozporządzenia Komisji (WE) nr 1107/96 ⁽²⁾.
- (2) Proponowana zmiana nie jest nieznaczną w rozumieniu art. 53 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, Komisja opublikowała zatem wniosek o wprowadzenie zmiany zgodnie z art. 50 ust. 2 lit. a) wymienionego rozporządzenia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽³⁾.
- (3) Do Komisji nie wpłynęło żadne oświadczenie o sprzeciwie zgodnie z art. 51 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, wymienioną zmianę specyfikacji należy zatem zatwierdzić,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zatwierdza się zmianę specyfikacji opublikowaną w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* dotyczącą nazwy „Vitellone Bianco dell'Appennino Centrale” (ChOG).

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 kwietnia 2019 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Phil HOGAN
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1107/96 z dnia 12 czerwca 1996 r. w sprawie rejestracji oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia zgodnie z procedurą określoną w art. 17 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2081/92 (Dz.U. L 148 z 21.6.1996, s. 1).

⁽³⁾ Dz.U. C 441 z 7.12.2018, s. 20.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2019/595**z dnia 11 kwietnia 2019 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1635/2006 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 737/90 z powodu wystąpienia Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 733/2008 z dnia 15 lipca 2008 r. w sprawie warunków regulujących przywóz produktów rolnych pochodzących z państw trzecich w następstwie wypadku w elektrowni jądrowej w Czarnobylu ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 29 marca 2017 r. Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej („Zjednoczone Królestwo”) przekazało notyfikację o zamiarze wystąpienia z Unii na podstawie art. 50 Traktatu o Unii Europejskiej. Traktaty przestaną mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa od dnia wejścia w życie umowy o wystąpieniu lub, w przypadku jej braku, dwa lata po notyfikacji, chyba że Rada Europejska w porozumieniu ze Zjednoczonym Królestwem podejmie jednomyślnie decyzję o przedłużeniu tego okresu. Zjednoczone Królestwo stanie się wtedy państwem trzecim.
- (2) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1635/2006 ⁽²⁾ zobowiązuje państwa członkowskie do zapewnienia, by właściwe organy państw trzecich dotkniętych wypadkiem w Czarnobylu wystawiały świadectwa wywozowe potwierdzające, że produkty, do których zostały one dołączone, są zgodne z maksymalnymi dopuszczalnymi poziomami skażenia określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 733/2008. Konkretnie państwa trzecie są wymienione w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 1635/2006.
- (3) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2019/370 ⁽³⁾ zmieniono rozporządzenie (WE) nr 1635/2006 w celu umieszczenia Zjednoczonego Królestwa w załączniku II do tego rozporządzenia. Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2019/370 ma mieć zastosowanie od dnia następującego po dniu, w którym Traktaty przestaną mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa i w Zjednoczonym Królestwie zgodnie z art. 50 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej, chyba że umowa o wystąpieniu wejdzie w życie przed tym dniem lub wydłużony zostanie dwuletni okres, o którym mowa w art. 50 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej.
- (4) Na wniosek Zjednoczonego Królestwa Rada Europejska podjęła w dniu 22 marca 2019 r. decyzję o przedłużeniu okresu, o którym mowa w art. 50 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej. W związku z tym nie można już spełnić warunków stosowania rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/370, jak określono w art. 2 tego rozporządzenia.
- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik II do rozporządzenia (WE) nr 1635/2006 oraz określić warunki stosowania tej zmiany.
- (6) Niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie w trybie pilnym.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 1635/2006 dodaje się pozycję w brzmieniu:

„Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej”.

⁽¹⁾ Dz.U. L 201 z 30.7.2008, s. 1.⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1635/2006 z dnia 6 listopada 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 737/90 w sprawie warunków regulujących przywóz produktów rolnych pochodzących z państw trzecich w następstwie wypadku w elektrowni jądrowej w Czarnobylu (Dz.U. L 306 z 7.11.2006, s. 3).⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/370 z dnia 7 marca 2019 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1635/2006 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 737/90 z powodu wystąpienia Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej (Dz.U. L 68 z 8.3.2019, s. 1).

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia następującego po dniu, w którym prawo Unii przestanie mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa i w Zjednoczonym Królestwie.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 kwietnia 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2019/596**z dnia 11 kwietnia 2019 r.****zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 1210/2003 dotyczące niektórych szczególnych ograniczeń w stosunkach gospodarczych i finansowych z Irakiem**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1210/2003 z dnia 7 lipca 2003 r. dotyczące niektórych szczególnych ograniczeń w stosunkach gospodarczych i finansowych z Irakiem oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 2465/96 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 11 lit. b),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Załącznik III do rozporządzenia (WE) nr 1210/2003 zawiera wykaz instytucji publicznych, korporacji i agend oraz osób fizycznych i prawnych, podmiotów byłego rządu Iraku objętych zamrożeniem funduszy i zasobów gospodarczych znajdujących się poza Irakiem w dniu 22 maja 2003 r. zgodnie z tym rozporządzeniem.
- (2) W dniu 8 kwietnia 2019 r. Komitet ds. Sankcji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych podjął decyzję o wykreśleniu trzynastu wpisów z wykazu osób lub podmiotów, względem których należy stosować zamrożenie funduszy i zasobów gospodarczych.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik III do rozporządzenia (WE) nr 1210/2003,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 1210/2003 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 kwietnia 2019 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Szef Służby ds. Instrumentów Polityki Zagranicznej

⁽¹⁾ Dz.U. L 169 z 8.7.2003, s. 6.

ZAŁĄCZNIK

W załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 1210/2003 skreśla się następujące wpisy:

- „9. AL HASSAKA SPINNING PROJECT. Adres: P.O. Box 46, Al Hassaka Al Azizeh, Iraq.”;
 - „34. DIWANIYA STATE COTTON TEXTILE COMPANY (*alias* DIWANIYA COTTON STATE COMPANY). Adresy:
a) P.O. Box 79, Diwaniya, Qadisiya, Iraq; b) P.O. Box 15, Diwaniyah, Iraq.”;
 - „37. FINE TEXTILE STATE COMPANY. Adres: P.O. Box 2, Hilla, Iraq.”;
 - „51. GENERAL ESTABLISHMENT FOR WOOLLEN TEXTILE (*alias* WOOLLEN TEXTILE STATE COMPANY). Adres:
P.O. Box 9114, Khadumiya, Baghdad, Iraq.”;
 - „70. IRAQI TEXTILE STATE ESTABLISHMENT (*alias* IRAQI STATE TEXTILE COMPANY). Adres: Al Nawab Street,
Khadumiya, P.O. Box 9106, Baghdad, Iraq.”;
 - „73. KUT COTTON TEXTILE STATE COMPANY (*alias* a) TRAINING CENTRE FOR TEXTILE INDUSTRIES/KUT,
b) KUT INDUSTRIAL COMPANY). Adresy: a) P.O. Box 25, Kut, Iraq; Kut Opp, Al-Zahra Town, Iraq; b) P.O.
Box 5613, South Gate, Kut, Iraq.”;
 - „86. MOSUL STATE COMPANY FOR TEXTILE. Adres: P.O. Box 18, Mosul, Iraq.”;
 - „97. NATIONAL STATE COMPANY FOR TEXTILE. Adres: P.O. Box 5664, Kadhumia, Baghdad, Iraq.”;
 - „138. STATE ENTERPRISE FOR HANDWOVEN CARPETS (*alias* HANDWOVEN CARPETS STATE COMPANY).
Adres: Al Nasir Square, Arbil, Iraq.”;
 - „141. STATE ENTERPRISE FOR LEATHER INDUSTRIES (*alias* STATE LEATHER INDUSTRIES COMPANY). Adres:
Karrada Al Sharkiya, Hurriya Square, P.O. Box 3079, Baghdad, Iraq.”;
 - „191. STATE SEWING COMPANY. Adres: P.O. Box 14007, Waziriya, Baghdad, Iraq.”;
 - „203. WOOLLEN INDUSTRIES FACTORY OF ARBIL (*alias* WOOLLEN TEXTILE STATE COMPANY IN ARBIL).
Adres: Adres: P.O. Box 101, Arbil, Iraq.
 - 204. WOOLLEN TEXTILE STATE EST IN NASSIRIYAH (*alias* WOOLLEN TEXTILE STATE COMPANY IN
NASIRYA). Adres: P.O. Box 108, Nassiriyah, Iraq.”.
-

DECYZJE

DECYZJA RADY (UE) 2019/597

z dnia 9 kwietnia 2019 r.

w sprawie utworzenia grupy mędrców wysokiego szczebla ds. europejskiej infrastruktury finansowej na rzecz rozwoju

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 240 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Należy zastanowić się nad europejską infrastrukturą finansową na rzecz rozwoju. W tym celu należy utworzyć grupę mędrców wysokiego szczebla ds. europejskiej infrastruktury finansowej na rzecz rozwoju (zwaną dalej „grupą mędrców”).
- (2) Grupa mędrców powinna przedstawić Radzie niezależne sprawozdanie zawierające opinię na temat wyzwań i możliwości w zakresie usprawnienia i zrationalizowania europejskiej infrastruktury finansowej na rzecz rozwoju, a także scenariusze jej rozwijania zgodnie z celami europejskiej polityki; sprawozdanie posłuży za materiał do rozważań Rady nad tą kwestią,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Utworzenie i zadanie

1. Niniejszym w ramach Sekretariatu Generalnego Rady tworzy się grupę mędrców wysokiego szczebla ds. europejskiej infrastruktury finansowej na rzecz rozwoju (zwaną dalej „grupą mędrców”).
2. Grupa mędrców ma za zadanie przedstawić Radzie niezależne sprawozdanie odpowiadające założeniom przedstawionym w załączniku do niniejszej decyzji. Grupę mędrców ustanawia się w celu wykonywania jej mandatu jak zdefiniowano w zakresie zadań i zgodnie z określonym w nim terminem.

Artykuł 2

Członkostwo

1. Thomas WIESER zostaje niniejszym mianowany przewodniczącym grupy mędrców.
2. José Antonio ALONSO, Monique BARBUT, Erik BERGLÖF, Jacek DOMINIK, Nanno D. KLEITERP, Norbert KLOPPENBURG, Franco PASSACANTANDO oraz Susan ULBÆK zostają niniejszym mianowani członkami grupy mędrców.

Artykuł 3

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 9 kwietnia 2019 r.

W imieniu Rady

G. CIAMBA

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

GRUPA MĘDRCÓW WYSOKIEGO SZCZEBŁA DS. EUROPEJSKIEJ INFRASTRUKTURY FINANSOWEJ NA RZECZ ROZWOJU

ZAŁOŻENIA

1. Grupa mędrców

1.1. Skład

W skład grupy wchodzi od sześciu do ośmiu niezależnych i bezstronnych ekspertów. Są oni mianowani na podstawie kwalifikacji zawodowych i technicznych oraz doświadczenia w zakresie finansów, rozwoju oraz odnośnych realiów instytucjonalnych. Skład grupy mędrców uwzględnia konieczność zachowania równowagi płci i równowagi geograficznej. Odzwierciedla szeroki zakres tych kryteriów i uwzględnia zróżnicowanie instytucjonalne państw członkowskich. Przewodniczący i członkowie grupy mędrców deklarują po mianowaniu, że nie zachodzi żaden konflikt interesów i że są niezależni i bezstronni.

1.2 Wybór

Rada mianuje przewodniczącego i członków grupy mędrców po przeanalizowaniu zaproponowanych kandydatur przez Coreper. Przewodniczący jest odpowiedzialny za zaproponowanie określonej grupy ekspertów, której skład będzie odzwierciedlał zasady, o których mowa w pkt 1.1. Przed przystąpieniem przez Coreper do analizy państwa członkowskie otrzymują szczegółowe życiorysy wszystkich proponowanych kandydatów.

1.3. Postanowienia finansowe

Członkowie grupy mędrców, którzy w celu wykonywania swoich obowiązków muszą odbyć podróż ze swojego miejsca zamieszkania do Brukseli, uprawnieni są do zwrotu poniesionych kosztów podróży oraz do diety służbowej zgodnie z decyzją nr 21/2009 zastępcy Sekretarza Generalnego Rady Unii Europejskiej w sprawie zwrotu kosztów delegacji osób innych niż członkowie personelu Rady Unii Europejskiej. Wynikające stąd wydatki pokrywa Rada.

2. Kalendarium

Wkrótce po mianowaniu grupa mędrców przedstawia Coreperowi swój program prac. W terminie trzech miesięcy od utworzenia grupa mędrców informuje Coreper o stanie prac. Na wniosek grupa ekspertów regularnie przekazuje aktualne informacje odnośnym organom Rady, w tym Grupie Roboczej Radców Finansowych, Grupie Roboczej ds. Współpracy Rozwojowej oraz grupie roboczej ad hoc ds. Instrumentu Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej.

Sześć miesięcy po swoim mianowaniu grupa mędrców przedstawia Radzie sprawozdanie końcowe. Sprawozdanie oraz wszelkie zalecenia, które grupa sformułuje w ramach wypełniania swojego mandatu, mają być wkładem i pomocą Radzie w prowadzonych dyskusjach i ewentualnym podejmowaniu decyzji. Sprawozdania ani zalecenia w żadnym razie nie mogą być rozumiane jako stanowisko Rady, również w odniesieniu do procedur ustawodawczych w toku. Rada podejmuje decyzję w sprawie działań, które należy podjąć w związku ze sprawozdaniem. Zapewnia się zaangażowanie i współpracę Rady do Spraw Gospodarczych i Finansowych oraz Rady do Spraw Zagranicznych (rozwój).

3. Mandat

Do celów niniejszych założeń europejska infrastruktura finansowa na rzecz rozwoju obejmuje Europejski Bank Inwestycyjny (EBI), Europejski Bank Odbudowy i Rozwoju (EBOR) oraz instrumenty finansowe zarządzane przez Komisję. Analizując europejską infrastrukturę finansową na rzecz rozwoju, grupa mędrców przyjmuje perspektywę obejmującą cały system.

Aby nie dopuszczać do powielania istniejących działań i wspierać możliwości dalszej współpracy z innymi kluczowymi podmiotami w dziedzinie rozwoju, grupa mędrców w szczególności rozważa, w jaki sposób zmaksymalizować wartość dodaną wnoszoną przez europejską infrastrukturę finansową na rzecz rozwoju w istniejące zróżnicowane realia odnośnych krajowych organów państw członkowskich, takich jak krajowe instytucje i agencje finansowe działające na rzecz rozwoju, oraz międzynarodowych i wielostronnych organów instytucjonalnych, takich jak Bank Rozwoju Rady Europy lub Bank Światowy. Grupa mędrców uwzględnia także ogólny rozwój sytuacji i potrzeby, które z czasem ukształtowały światową infrastrukturę finansową na rzecz rozwoju, oraz sposoby jej ewentualnego dostosowywania do rozwoju sytuacji i potrzeb.

Grupa mędrców opisuje wyzwania i możliwości w zakresie zracjonalizowania europejskiej infrastruktury finansowej na rzecz rozwoju, odnosząc się w szczególności do odnośnych ról EBI i EBOR. Zaleca scenariusze dotyczące ewolucji europejskiej infrastruktury finansowej na rzecz rozwoju, w tym przygotowuje zalecenia co do jasnego określenia priorytetów i kolejności działań, z uwzględnieniem potencjalnych związanych z tym kosztów, na podstawie:

- oceny zdolności obecnej europejskiej infrastruktury finansowej na rzecz rozwoju do zrealizowania priorytetów unijnej polityki w zakresie działań zewnętrznych i rozwoju, zwłaszcza co się tyczy wpływu na rozwój, skuteczności, dodatkowości, nakładania się i stosunku wartości do ceny,
- analizy mocnych i słabych stron mandatów i instrumentów wszystkich zaangażowanych podmiotów, w tym zarządzania ryzykiem, administracji, powiązań kapitałowych oraz struktur zachęty EBI i EBOR,
- oceny strategii przedstawionych przez EBI, EBOR i Komisję w celu dalszego rozwijania ich mandatów z myślą o zwiększeniu rozwoju sektora prywatnego i zaciągania pożyczek państwowych, w tym, w stosownych przypadkach, w krajach najslabiej rozwiniętych i państwach niestabilnych.

4. Konsultacje

Grupa mędrców może konsultować się z właściwymi instytucjami i organami Unii, w tym z Parlamentem Europejskim, Komisją i EBI, a także z odnośnymi krajowymi instytucjonalnymi organami państw członkowskich, takimi jak krajowe instytucje i agencje finansowe działające w dziedzinie rozwoju. Może też konsultować się z EBOR. W razie potrzeby grupa mędrców może zwracać się do innych organów, w tym organów z krajów korzystających, by przedstawiły uwagi pisemne lub wypowiedziały się podczas posiedzenia grupy.

Grupa mędrców zapewnia przejrzystość procesu konsultacji, wymieniając wszystkie konsultacje w dodatku do swojego sprawozdania.

5. Sekretariat

Za sekretariat grupy mędrców odpowiada Sekretariat Generalny Rady. Zapewnia on wsparcie administracyjne, niezbędne by zapewnić funkcjonowanie grupy mędrców, również w odniesieniu do publikacji dokumentów. Odnośne koszty, w tym związane z organizacją i posiedzeniami, pokrywa Rada.

DECYZJA WYKONAWCZA RADY (UE) 2019/598**z dnia 9 kwietnia 2019 r.****w sprawie przepisów przejściowych dotyczących powoływania prokuratorów europejskich na pierwszą kadencję i podczas jej trwania, przewidzianych w art. 16 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2017/1939**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) 2017/1939 z dnia 12 października 2017 r. wdrażające wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej (zwanej dalej „EPPO”) (¹), w szczególności jego art. 16 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 16 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2017/1939 prokuratorzy europejscy mają być powoływani przez Radę na nieodnawialną sześcioletnią kadencję, która może zostać przedłużona na nie dłużej niż trzy lata od momentu zakończenia tego sześcioletniego okresu.
- (2) Zgodnie z art. 16 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2017/1939 co trzy lata ma nastąpić wymiana jednej trzeciej składu prokuratorów europejskich. Rada ma przyjąć zwykłą większością głosów przepisy przejściowe dotyczące powoływania prokuratorów europejskich na pierwszą kadencję i w podczas jej trwania.
- (3) Te przepisy przejściowe powinny zapewnić właściwe stosowanie zasady okresowej wymiany składu prokuratorów europejskich powoływanych po raz pierwszy do Prokuratury Europejskiej w celu zapewnienia ciągłości prac kolegium Prokuratury Europejskiej. Jednocześnie przepisy te powinny uwzględniać szczególne potrzeby Prokuratury Europejskiej w pierwszych latach po jej ustanowieniu i rozpoczęciu działalności.
- (4) W tych celach należy ustanowić przepisy szczegółowe dotyczące czasu trwania kadencji prokuratorów europejskich powoływanych po raz pierwszy po wejściu w życie rozporządzenia (UE) 2017/1939.
- (5) W celu zapewnienia w trakcie pierwszej kadencji w pełni przejrzystego i bezstronnego systemu ustalania, kadencja których prokuratorów europejskich będzie trwać trzy lata, a nie sześć lat, należy zastosować system oparty na losowaniu. Taki system zapewni również, że wybór prokuratorów europejskich, których kadencja będzie krótsza, będzie neutralny pod względem geograficznym.
- (6) W dniu 15 stycznia 2019 r. Komisja przedłożyła wniosek dotyczący decyzji wykonawczej Rady w sprawie przepisów przejściowych dotyczących powoływania prokuratorów europejskich na pierwszą kadencję i podczas jej trwania,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejsza decyzja określa przepisy przejściowe dotyczące powoływania prokuratorów europejskich na pierwszą kadencję po wejściu w życie rozporządzenia (UE) 2017/1939 i podczas trwania tej pierwszej kadencji.

Artykuł 2

1. Przed powołaniem prokuratorów europejskich wybrana zostaje w drodze losowania grupa składająca się z jednej trzeciej liczby uczestniczących państw członkowskich w momencie stosowania niniejszych przepisów przejściowych.
2. Jeżeli liczba uczestniczących państw członkowskich w momencie stosowania niniejszych przepisów przejściowych nie jest podzielna przez trzy, liczbę państw członkowskich, które mają wchodzić w skład grupy, zaokrągla się w górę do najbliższej liczby całkowitej.
3. Sekretariat Generalny Rady podejmuje niezbędne środki w celu wdrożenia procedury losowania w ścisłej współpracy z Komisją.

⁽¹⁾ Dz.U. L 283 z 31.10.2017, s. 1.

Artykuł 3

Kadencja prokuratorów europejskich z państw członkowskich wchodzących w skład grupy ustanowionej zgodnie z art. 2 wynosi trzy lata. Kadencja ta jest nieodnawialna.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 9 kwietnia 2019 r.

W imieniu Rady

G. CIAMBA

Przewodniczący

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2019/599**z dnia 11 kwietnia 2019 r.****zmieniająca załącznik do decyzji 2007/453/WE w odniesieniu do statusu BSE Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz terytoriów zależnych Korony Brytyjskiej***(notyfikowana jako dokument nr C(2019) 2830)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001 z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiające zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych pasażowalnych gąbczastych encefalopatii ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 2 akapit trzeci,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 29 marca 2017 r. Zjednoczone Królestwo złożyło notyfikację o zamiarze wystąpienia z Unii zgodnie z art. 50 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE). Dnia 22 marca 2019 r. Rada Europejska przyjęła – w porozumieniu ze Zjednoczonym Królestwem – decyzję (UE) 2019/476 ⁽²⁾ przedłużającą okres, o którym mowa w art. 50 ust. 3 TUE. Zgodnie z tą decyzją, jeżeli Izba Gmin nie zatwierdzi umowy o wystąpieniu do dnia 29 marca 2019 r., okres przewidziany w art. 50 ust. 3 TUE przedłuża się do dnia 12 kwietnia 2019 r. Jako że umowy o wystąpieniu nie zatwierdzono do dnia 29 marca 2019 r., prawo Unii przestanie mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa i w Zjednoczonym Królestwie od dnia 13 kwietnia 2019 r. („dzień wystąpienia”).
- (2) Rozporządzenie (WE) nr 999/2001 stanowi, że państwa członkowskie, państwa trzecie lub ich regiony kwalifikuje się zgodnie z ich statusem dotyczącym gąbczastej encefalopatii bydła (BSE) do jednej z trzech kategorii: nieznaczne ryzyko występowania BSE, kontrolowane ryzyko występowania BSE oraz nieustalone ryzyko występowania BSE.
- (3) Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej przedłożyło Komisji wniosek o określenie jego statusu BSE i wskazało, że dotyczy to również terytoriów zależnych Korony Brytyjskiej. Do wniosku dołączono odpowiednie informacje dotyczące tego państwa i terytoriów zależnych Korony Brytyjskiej, odnoszące się do kryteriów i potencjalnych czynników ryzyka, o których mowa w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 999/2001.
- (4) Szkocja jest obecnie zaklasyfikowana do kategorii nieznacznego ryzyka występowania BSE, ale w dniu 18 października 2018 r. w tym regionie Zjednoczonego Królestwa potwierdzono nowy przypadek BSE. W związku z tym Szkocja nie spełnia już wymogów określonych w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 w odniesieniu do kategorii nieznacznego ryzyka. Należy zatem zakwalifikować Szwecję do kategorii kontrolowanego ryzyka występowania BSE.
- (5) Irlandia Północna należy do kategorii nieznacznego ryzyka występowania BSE, natomiast pozostała część Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz terytoria zależne Korony Brytyjskiej zaliczają się do kategorii kontrolowanego ryzyka występowania BSE.
- (6) W związku z tym, biorąc pod uwagę konkretne informacje, o których mowa powyżej, oraz aby zapobiec niepotrzebnym zakłóceniom w handlu po dniu wystąpienia, Irlandię Północną należy włączyć do wykazu regionów państw trzecich w pkt A załącznika do decyzji Komisji 2007/453/WE ⁽³⁾, a pozostałą część Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz terytoria zależne Korony Brytyjskiej należy włączyć do pkt B tego załącznika w związku z klasyfikacją państw lub regionów zgodnie z ich statusem BSE. Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik do wspomnianej decyzji.
- (7) Niniejszą decyzję należy stosować od dnia 13 kwietnia 2019 r. Niniejszej decyzji nie należy jednak stosować, jeżeli w tym dniu prawo Unii nadal będzie mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz w Zjednoczonym Królestwie.
- (8) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

⁽¹⁾ Dz.U. L 147 z 31.5.2001, s. 1.

⁽²⁾ Decyzja Rady Europejskiej (UE) 2019/476 przyjęta w porozumieniu ze Zjednoczonym Królestwem z dnia 22 marca 2019 r. przedłużająca okres, o którym mowa w art. 50 ust. 3 TUE (Dz.U. L 80 I z 22.3.2019, s. 1).

⁽³⁾ Decyzja Komisji 2007/453/WE z dnia 29 czerwca 2007 r. ustanawiająca status BSE państw członkowskich i krajów trzecich lub ich regionów zgodnie z ryzykiem wystąpienia BSE (Dz.U. L 172 z 30.6.2007, s. 84).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załączniku do decyzji 2007/453/WE wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 13 kwietnia 2019 r.

Niniejszej decyzji nie stosuje się jednak, jeżeli w tym dniu prawo Unii nadal będzie mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz w Zjednoczonym Królestwie.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 kwietnia 2019 r.

W imieniu Komisji
Jyrki KATAINEN
Wiceprzewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Załącznik do decyzji 2007/453/WE otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK

WYKAZ PAŃSTW LUB REGIONÓW

A. Państwa lub regiony o nieznacznym ryzyku BSE*Państwa członkowskie*

- Belgia
- Bułgaria
- Republika Czeska
- Dania
- Niemcy
- Estonia
- Chorwacja
- Włochy
- Cypr
- Łotwa
- Litwa
- Luksemburg
- Węgry
- Malta
- Niderlandy
- Austria
- Polska
- Portugalia
- Rumunia
- Słowenia
- Słowacja
- Hiszpania
- Finlandia
- Szwecja

Państwa Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu

- Islandia
- Liechtenstein
- Norwegia
- Szwajcaria

Państwa trzecie

- Argentyna
- Australia
- Brazylia
- Chile
- Kolumbia
- Kostaryka

- Indie
- Izrael
- Japonia
- Namibia
- Nowa Zelandia
- Panama
- Paragwaj
- Peru
- Singapur
- Stany Zjednoczone
- Urugwaj

Regiony państw trzecich

- Irlandia Północna

B. Państwa lub regiony o kontrolowanym ryzyku BSE

Państwa członkowskie

- Irlandia
- Grecja
- Francja

Państwa trzecie

- Kanada
- Guernsey
- Wyspa Man
- Jersey
- Meksyk
- Nikaragua
- Korea Południowa
- Tajwan
- Zjednoczone Królestwo, z wyjątkiem regionu Irlandii Północnej

C. Państwa lub regiony o nieokreślonym ryzyku BSE

- Państwa lub regiony niewymienione w pkt A ani B”.
-

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2019/600**z dnia 11 kwietnia 2019 r.****zmieniająca decyzję 2011/163/UE w sprawie zatwierdzenia planów przedłożonych przez Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz terytoria zależne Korony Brytyjskiej zgodnie z art. 29 dyrektywy Rady 96/23/WE***(notyfikowana jako dokument nr C(2019) 2831)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 96/23/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. w sprawie środków monitorowania niektórych substancji i ich pozostałości u żywych zwierząt i w produktach pochodzenia zwierzęcego oraz uchylającą dyrektywę 85/358/EWG i 86/469/EWG oraz decyzje 89/187/EWG i 91/664/EWG ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 29 ust. 1 akapit czwarty,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 29 marca 2017 r. Zjednoczone Królestwo złożyło notyfikację o zamiarze wystąpienia z Unii zgodnie z art. 50 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE). Dnia 22 marca 2019 r. Rada Europejska przyjęła – w porozumieniu ze Zjednoczonym Królestwem – decyzję (UE) 2019/476 ⁽²⁾ przedłużającą okres, o którym mowa w art. 50 ust. 3 TUE. Zgodnie z tą decyzją, jeżeli Izba Gmin nie zatwierdzi umowy o wystąpieniu do dnia 29 marca 2019 r., okres przewidziany w art. 50 ust. 3 TUE przedłuża się do dnia 12 kwietnia 2019 r. Jako że umowy o wystąpieniu nie zatwierdzono do dnia 29 marca 2019 r., prawo Unii przestanie mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa i w Zjednoczonym Królestwie od dnia 13 kwietnia 2019 r. („dzień wystąpienia”).
- (2) W art. 29 dyrektywy 96/23/WE ustanowiono wymóg, by państwa trzecie, z których państwom członkowskim wolno przywozić zwierzęta i produkty pochodzenia zwierzęcego objęte dyrektywą, przedkładały plany kontroli pozostałości zawierające wymagane gwarancje („plany”). Plany te powinny obejmować co najmniej grupy pozostałości oraz substancji wymienione w załączniku I do tej dyrektywy.
- (3) Decyzją Komisji 2011/163/UE ⁽³⁾ zatwierdzono plany przedłożone przez niektóre państwa trzecie w odniesieniu do określonych zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego wymienionych w załączniku do tej decyzji.
- (4) Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej przedłożyło Komisji plany dotyczące tego państwa i terytoriów zależnych Korony Brytyjskiej w odniesieniu do bydła, owiec/kóz, świń, koni, drobiu, akwakultury, mleka, jaj, królików, zwierząt łownych, zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych i miodu. Plany te zawierają wystarczające gwarancje i powinny zostać zatwierdzone.
- (5) W związku z tym, aby uniknąć niepotrzebnych zakłóceń w handlu po dniu wystąpienia, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz terytoria zależne Korony Brytyjskiej należy włączyć do określonego w decyzji 2011/163/UE wykazu państw trzecich, których plany zostały zatwierdzone. Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik do decyzji 2011/163/UE.
- (6) Niniejszą decyzję należy stosować od dnia 13 kwietnia 2019 r., chyba że w tym dniu prawo Unii nadal będzie mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz w Zjednoczonym Królestwie.
- (7) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załączniku do decyzji 2011/163/UE wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej decyzji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 125 z 23.5.1996, s. 10.⁽²⁾ Decyzja Rady Europejskiej (UE) 2019/476 przyjęta w porozumieniu ze Zjednoczonym Królestwem z dnia 22 marca 2019 r. przedłużająca okres, o którym mowa w art. 50 ust. 3 TUE (Dz.U. L 80 I z 22.3.2019, s. 1).⁽³⁾ Decyzja Komisji 2011/163/UE z dnia 16 marca 2011 r. w sprawie zatwierdzenia planów przedłożonych przez państwa trzecie zgodnie z art. 29 dyrektywy Rady 96/23/WE (Dz.U. L 70 z 17.3.2011, s. 40).

Artykuł 2

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 13 kwietnia 2019 r.

Niniejszej decyzji nie stosuje się jednak, jeżeli w tym dniu prawo Unii nadal będzie mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz w Zjednoczonym Królestwie.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 kwietnia 2019 r.

W imieniu Komisji

Jyrki KATAINEN

Wiceprzewodniczący

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2019/601**z dnia 11 kwietnia 2019 r.**

zmieniająca załącznik I do decyzji wykonawczej 2011/630/UE w odniesieniu do włączenia Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz niektórych terytoriów zależnych Korony Brytyjskiej do wykazu państw trzecich lub ich części, z których dozwolone jest wprowadzanie do Unii nasienia bydła domowego

(notyfikowana jako dokument nr C(2019) 2832)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 88/407/EWG z dnia 14 czerwca 1988 r. ustanawiającą warunki zdrowotne zwierząt wymagane w handlu wewnątrzwspólnotowym oraz w przywozie nasienia bydła domowego ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 8 ust. 1, art. 10 ust. 2 akapit pierwszy i art. 11 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 29 marca 2017 r. Zjednoczone Królestwo złożyło notyfikację o zamiarze wystąpienia z Unii zgodnie z art. 50 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE). Dnia 22 marca 2019 r. Rada Europejska przyjęła – w porozumieniu ze Zjednoczonym Królestwem – decyzję (UE) 2019/476 ⁽²⁾ przedłużającą okres, o którym mowa w art. 50 ust. 3 TUE. Zgodnie z tą decyzją, jeżeli Izba Gmin nie zatwierdzi umowy o wystąpieniu do dnia 29 marca 2019 r., okres przewidziany w art. 50 ust. 3 TUE przedłuża się do dnia 12 kwietnia 2019 r. Jako że umowy o wystąpieniu nie zatwierdzono do dnia 29 marca 2019 r., prawo Unii przestanie mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa i w Zjednoczonym Królestwie od dnia 13 kwietnia 2019 r. („dzień wystąpienia”).
- (2) W załączniku I do decyzji wykonawczej Komisji 2011/630/UE ⁽³⁾ ustanowiono wykaz państw trzecich lub części ich terytoriów, z których państwa członkowskie zezwalają na przywóz nasienia bydła domowego.
- (3) Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej przedstawiło niezbędne gwarancje, że to państwo i niektóre terytoria zależne Korony Brytyjskiej będą od dnia wystąpienia przestrzegać warunków ustanowionych w decyzji wykonawczej 2011/630/UE w odniesieniu do wprowadzania do Unii przesyłek nasienia bydła domowego, ponieważ nadal będą przestrzegać przepisów Unii przez początkowy okres co najmniej dziewięciu miesięcy.
- (4) W związku z tym, biorąc pod uwagę te szczegółowe gwarancje przedstawione przez Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, oraz aby zapobiec niepotrzebnym zakłóceniom w handlu po dniu wystąpienia, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz niektóre terytoria zależne Korony Brytyjskiej należy włączyć do określonego w załączniku I do decyzji wykonawczej 2011/630/UE wykazu państw trzecich lub ich części, z których dozwolone jest wprowadzanie do Unii przesyłek nasienia bydła domowego.
- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik I do decyzji wykonawczej 2011/630/UE.
- (6) Niniejszą decyzję należy stosować od dnia 13 kwietnia 2019 r., chyba że w tym dniu prawo Unii nadal będzie mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz w Zjednoczonym Królestwie.
- (7) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załączniku I do decyzji wykonawczej 2011/630/UE wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej decyzji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 194 z 22.7.1988, s. 10.

⁽²⁾ Decyzja Rady Europejskiej (UE) 2019/476 przyjęta w porozumieniu ze Zjednoczonym Królestwem z dnia 22 marca 2019 r. przedłużająca okres, o którym mowa w art. 50 ust. 3 TUE (Dz.U. L 80 I z 22.3.2019, s. 1).

⁽³⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2011/630/UE z dnia 20 września 2011 r. w sprawie przywozu do Unii nasienia bydła domowego (Dz.U. L 247 z 24.9.2011, s. 32).

Artykuł 2

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 13 kwietnia 2019 r.

Niniejszej decyzji nie stosuje się jednak, jeżeli w tym dniu prawo Unii nadal będzie mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz w Zjednoczonym Królestwie.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 kwietnia 2019 r.

W imieniu Komisji
Jyrki KATAINEN
Wiceprzewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W tabeli w załączniku I do decyzji wykonawczej 2011/630/UE wprowadza się następujące zmiany:

a) po pozycji dotyczącej Chile dodaje się pozycję w brzmieniu:

„GB	Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej		
GG	Guernsey”		

b) po pozycji dotyczącej Islandii dodaje się pozycję w brzmieniu:

„JE	Jersey”		
-----	---------	--	--

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2019/602**z dnia 11 kwietnia 2019 r.**

zmieniająca załącznik I do decyzji 2006/168/WE w odniesieniu do włączenia Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz niektórych terytoriów zależnych Korony Brytyjskiej do wykazu państw trzecich, z których dozwolone jest wprowadzanie do Unii Europejskiej zarodków bydłych

*(notyfikowana jako dokument nr C(2019) 2833)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 89/556/EWG z dnia 25 września 1989 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt, regulujących handel wewnątrzwspólnotowy oraz przywóz z państw trzecich zarodków bydła domowego⁽¹⁾, w szczególności jej art. 7 ust. 1 i art. 9 ust. 1 lit. b),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 29 marca 2017 r. Zjednoczone Królestwo złożyło notyfikację o zamiarze wystąpienia z Unii zgodnie z art. 50 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE). Dnia 22 marca 2019 r. Rada Europejska przyjęła – w porozumieniu ze Zjednoczonym Królestwem – decyzję (UE) 2019/476⁽²⁾ przedłużającą okres, o którym mowa w art. 50 ust. 3 TUE. Zgodnie z tą decyzją, jeżeli Izba Gmin nie zatwierdzi umowy o wystąpieniu do dnia 29 marca 2019 r., okres przewidziany w art. 50 ust. 3 TUE przedłuża się do dnia 12 kwietnia 2019 r. Jako że umowy o wystąpieniu nie zatwierdzono do dnia 29 marca 2019 r., prawo Unii przestanie mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa i w Zjednoczonym Królestwie od dnia 13 kwietnia 2019 r. („dzień wystąpienia”).
- (2) W załączniku I do decyzji Komisji 2006/168/WE⁽³⁾ ustanowiono wykaz państw trzecich, z których państwa członkowskie zezwalają na przywóz zarodków bydłych.
- (3) Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej przedstawiło niezbędne gwarancje, że to państwo i niektóre terytoria zależne Korony Brytyjskiej będą od dnia wystąpienia przestrzegać warunków ustanowionych w decyzji 2006/168/WE w odniesieniu do wprowadzania do Unii przesyłek zarodków bydłych, ponieważ nadal będą przestrzegać przepisów Unii przez początkowy okres co najmniej dziewięciu miesięcy.
- (4) W związku z tym, biorąc pod uwagę te szczegółowe gwarancje przedstawione przez Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, oraz aby zapobiec niepotrzebnym zakłóceniom w handlu po dniu wystąpienia, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz niektóre terytoria zależne Korony Brytyjskiej należy włączyć do określonego w załączniku I do decyzji 2006/168/WE wykazu państw trzecich, z których dozwolone jest wprowadzanie do Unii przesyłek zarodków bydłych.
- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik I do decyzji 2006/168/WE.
- (6) Niniejszą decyzję należy stosować od dnia 13 kwietnia 2019 r., chyba że w tym dniu prawo Unii nadal będzie mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz w Zjednoczonym Królestwie.
- (7) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załączniku I do decyzji 2006/168/WE wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej decyzji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 302 z 19.10.1989, s. 1.

⁽²⁾ Decyzja Rady Europejskiej (UE) 2019/476 przyjęta w porozumieniu ze Zjednoczonym Królestwem z dnia 22 marca 2019 r. przedłużająca okres, o którym mowa w art. 50 ust. 3 TUE (Dz.U. L 80 I z 22.3.2019, s. 1).

⁽³⁾ Decyzja Komisji 2006/168/WE z dnia 4 stycznia 2006 r. ustanawiająca warunki zdrowotne zwierząt i wymogi w zakresie świadectw weterynaryjnych przy przywozie do Wspólnoty zarodków bydłych i uchylająca decyzję 2005/217/WE (Dz.U. L 57 z 28.2.2006, s. 19).

Artykuł 2

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 13 kwietnia 2019 r.

Niniejszej decyzji nie stosuje się jednak, jeżeli w tym dniu prawo Unii nadal będzie mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz w Zjednoczonym Królestwie.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 kwietnia 2019 r.

W imieniu Komisji
Jyrki KATAINEN
Wiceprzewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W tabeli w załączniku I do decyzji 2006/168/WE wprowadza się następujące zmiany:

a) po pozycji dotyczącej Szwajcarii dodaje się pozycję w brzmieniu:

„GB	Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej	ZAŁĄCZNIK II	ZAŁĄCZNIK III	ZAŁĄCZNIK IV
GG	Guernsey	ZAŁĄCZNIK II	ZAŁĄCZNIK III	ZAŁĄCZNIK IV”

b) po pozycji dotyczącej Izraela dodaje się pozycję w brzmieniu:

„JE	Jersey	ZAŁĄCZNIK II	ZAŁĄCZNIK III	ZAŁĄCZNIK IV”
-----	--------	--------------	---------------	---------------

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2019/603**z dnia 11 kwietnia 2019 r.**

zmieniająca załączniki do decyzji 2006/766/WE w odniesieniu do włączenia Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz niektórych terytoriów zależnych Korony Brytyjskiej do wykazów państw trzecich i terytoriów, z których dozwolone jest wprowadzanie do Unii małży, szkarłupni, osłonic, ślimaków morskich i produktów rybołówstwa przeznaczonych do spożycia przez ludzi

*(notyfikowana jako dokument nr C(2019) 2834)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące organizacji urzędowych kontroli w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 11 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 29 marca 2017 r. Zjednoczone Królestwo złożyło notyfikację o zamiarze wystąpienia z Unii zgodnie z art. 50 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE). Dnia 22 marca 2019 r. Rada Europejska przyjęła – w porozumieniu ze Zjednoczonym Królestwem – decyzję (UE) 2019/476 ⁽²⁾ przedłużającą okres, o którym mowa w art. 50 ust. 3 TUE. Zgodnie z tą decyzją, jeżeli Izba Gmin nie zatwierdzi umowy o wystąpieniu do dnia 29 marca 2019 r., okres przewidziany w art. 50 ust. 3 TUE przedłuża się do dnia 12 kwietnia 2019 r. Jako że umowy o wystąpieniu nie zatwierdzono do dnia 29 marca 2019 r., prawo Unii przestanie mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa i w Zjednoczonym Królestwie od dnia 13 kwietnia 2019 r. („dzień wystąpienia”).
- (2) Rozporządzenie (WE) nr 854/2004 stanowi, że produkty pochodzenia zwierzęcego można przywozić jedynie z państwa trzeciego lub części państwa trzeciego znajdującego się w wykazie sporządzonym zgodnie z tym rozporządzeniem.
- (3) W decyzji Komisji 2006/766/WE ⁽³⁾ wymieniono te państwa trzecie, które spełniają kryteria określone w rozporządzeniu (WE) nr 854/2004 i w związku z tym mogą zagwarantować, że wywóz wymienionych produktów do Unii spełnia warunki sanitarne ustanowione w przepisach Unii dotyczących ochrony zdrowia konsumentów.
- (4) W szczególności załącznik I do tej decyzji zawiera wykaz państw trzecich, z których dopuszczone jest wprowadzanie małży, szkarłupni, osłonic i ślimaków morskich, a załącznik II do tej decyzji zawiera wykaz państw i terytoriów trzecich, z których dopuszczone jest wprowadzanie produktów rybołówstwa przeznaczonych do spożycia przez ludzi. W wykazach tych określono również ograniczenia dotyczące takiego przywozu z niektórych państw trzecich.
- (5) Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej przedstawiło niezbędne gwarancje, że to państwo i niektóre terytoria zależne Korony Brytyjskiej będą od dnia wystąpienia przestrzegać warunków ustanowionych w rozporządzeniu (WE) nr 854/2004 w odniesieniu do wprowadzania do Unii przesyłek małży, szkarłupni, osłonic, ślimaków morskich i produktów rybołówstwa przeznaczonych do spożycia przez ludzi, ponieważ nadal będą przestrzegać przepisów Unii przez początkowy okres co najmniej dziewięciu miesięcy.
- (6) W związku z tym, biorąc pod uwagę te szczegółowe gwarancje przedstawione przez Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, oraz aby zapobiec niepotrzebnym zakłóceniom w handlu po dniu wystąpienia, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz niektóre terytoria zależne Korony Brytyjskiej należy włączyć do określonych w decyzji 2006/766/WE wykazów państw i terytoriów trzecich, z których dozwolone jest wprowadzanie małży, szkarłupni, osłonic, ślimaków morskich i produktów rybołówstwa przeznaczonych do spożycia przez ludzi.
- (7) Należy zatem odpowiednio zmienić załączniki I i II do decyzji 2006/766/WE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 206.

⁽²⁾ Decyzja Rady Europejskiej (UE) 2019/476 przyjęta w porozumieniu ze Zjednoczonym Królestwem z dnia 22 marca 2019 r. przedłużająca okres, o którym mowa w art. 50 ust. 3 TUE (Dz.U. L 80 I z 22.3.2019, s. 1).

⁽³⁾ Decyzja Komisji 2006/766/WE z dnia 6 listopada 2006 r. ustanawiająca wykazy państw i terytoriów trzecich, z których dopuszczony jest przywóz małży, szkarłupni, osłonic, ślimaków morskich i produktów rybołówstwa (Dz.U. L 320 z 18.11.2006, s. 53).

- (8) Niniejszą decyzję należy stosować od dnia 13 kwietnia 2019 r., chyba że w tym dniu prawo Unii nadal będzie mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz w Zjednoczonym Królestwie.
- (9) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załącznikach I i II do decyzji 2006/766/WE wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 13 kwietnia 2019 r.

Niniejszej decyzji nie stosuje się jednak, jeżeli w tym dniu prawo Unii nadal będzie mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz w Zjednoczonym Królestwie.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 kwietnia 2019 r.

W imieniu Komisji
Jyrki KATAINEN
Wiceprzewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W załącznikach I i II do decyzji 2006/766/WE wprowadza się następujące zmiany:

(1) w tabeli w załączniku I do decyzji 2006/766/WE wprowadza się następujące zmiany:

a) po pozycji dotyczącej Chile dodaje się pozycję w brzmieniu:

„GB	ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO WIELKIEJ BRYTANII I IRLANDII PÓŁNOCNEJ	
GG	GUERNSEY”	

b) po pozycji dotyczącej Grenlandii dodaje się pozycję w brzmieniu:

„JE	JERSEY”	
-----	---------	--

(2) w tabeli w załączniku II do decyzji 2006/766/WE wprowadza się następujące zmiany:

a) po pozycji dotyczącej Gabonu dodaje się pozycję w brzmieniu:

„GB	ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO WIELKIEJ BRYTANII I IRLANDII PÓŁNOCNEJ”	
-----	--	--

b) po pozycji dotyczącej Gruzji dodaje się pozycję w brzmieniu:

„GG	GUERNSEY”	
-----	-----------	--

c) po pozycji dotyczącej Iranu dodaje się pozycję w brzmieniu:

„JE	JERSEY”	
-----	---------	--

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2019/604**z dnia 11 kwietnia 2019 r.**

zmieniająca załączniki I i III do decyzji 2010/472/UE w odniesieniu do włączenia Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz niektórych terytoriów zależnych Korony Brytyjskiej do wykazów państw trzecich lub części ich terytoriów, z których dozwolone jest wprowadzanie do Unii nasienia, komórek jajowych i zarodków owiec i kóz

*(notyfikowana jako dokument nr C(2019) 2838)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 92/65/EWG z dnia 13 lipca 1992 r. ustanawiającą wymagania dotyczące zdrowia zwierząt regulujące handel i przywóz do Wspólnoty zwierząt, nasienia, komórek jajowych i zarodków nieobjętych wymaganiami dotyczącymi zdrowia zwierząt ustanowionymi w szczególnych zasadach Wspólnoty określonych w załączniku A pkt I do dyrektywy 90/425/EWG ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 17 ust. 2 lit. b), art. 17 ust. 3, art. 18 ust. 1 tiret pierwsze oraz art. 19 formuła wprowadzająca i lit. b),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 29 marca 2017 r. Zjednoczone Królestwo złożyło notyfikację o zamiarze wystąpienia z Unii zgodnie z art. 50 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE). Dnia 22 marca 2019 r. Rada Europejska przyjęła – w porozumieniu ze Zjednoczonym Królestwem – decyzję (UE) 2019/476 ⁽²⁾ przedłużającą okres, o którym mowa w art. 50 ust. 3 TUE. Zgodnie z tą decyzją, jeżeli Izba Gmin nie zatwierdzi umowy o wystąpieniu do dnia 29 marca 2019 r., okres przewidziany w art. 50 ust. 3 TUE przedłuża się do dnia 12 kwietnia 2019 r. Jako że umowy o wystąpieniu nie zatwierdzono do dnia 29 marca 2019 r., prawo Unii przestanie mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa i w Zjednoczonym Królestwie od dnia 13 kwietnia 2019 r. („dzień wystąpienia”).
- (2) W załączniku I do decyzji Komisji 2010/472/UE ⁽³⁾ ustanowiono wykaz państw trzecich lub części ich terytoriów, z których państwa członkowskie zezwalają na przywóz przesyłek nasienia owiec i kóz, a w załączniku III do tej decyzji – wykaz państw trzecich lub części ich terytoriów, z których państwa członkowskie zezwalają na przywóz przesyłek komórek jajowych i zarodków owiec i kóz.
- (3) Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej przedstawiło niezbędne gwarancje, że to państwo i niektóre terytoria zależne Korony Brytyjskiej będą od dnia wystąpienia przestrzegać warunków ustanowionych w decyzji 2010/472/UE w odniesieniu do wprowadzania do Unii przesyłek nasienia, komórek jajowych i zarodków owiec i kóz, ponieważ nadal będą przestrzegać przepisów Unii przez początkowy okres co najmniej dziewięć miesięcy.
- (4) W związku z tym, biorąc pod uwagę te szczegółowe gwarancje przedstawione przez Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, oraz aby zapobiec niepotrzebnym zakłóceniom w handlu po dniu wystąpienia, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz niektóre terytoria zależne Korony Brytyjskiej należy włączyć do określonych w załącznikach I i III do decyzji 2010/472/UE wykazów państw trzecich lub części ich terytoriów, z których dozwolone jest wprowadzanie do Unii przesyłek nasienia, komórek jajowych i zarodków owiec i kóz.
- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić załączniki I i III do decyzji 2010/472/UE.
- (6) Niniejszą decyzję należy stosować od dnia 13 kwietnia 2019 r., chyba że w tym dniu prawo Unii nadal będzie mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz w Zjednoczonym Królestwie.
- (7) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 14.9.1992, s. 54.

⁽²⁾ Decyzja Rady Europejskiej (UE) 2019/476 przyjęta w porozumieniu ze Zjednoczonym Królestwem z dnia 22 marca 2019 r. przedłużająca okres, o którym mowa w art. 50 ust. 3 TUE (Dz.U. L 80 I z 22.3.2019, s. 1).

⁽³⁾ Decyzja Komisji 2010/472/UE z dnia 26 sierpnia 2010 r. w sprawie przywozu do Unii nasienia, komórek jajowych i zarodków owiec i kóz (Dz.U. L 228 z 31.8.2010, s. 74).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załącznikach I i III do decyzji 2010/472/UE wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 13 kwietnia 2019 r.

Niniejszej decyzji nie stosuje się jednak, jeżeli w tym dniu prawo Unii nadal będzie mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz w Zjednoczonym Królestwie.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 kwietnia 2019 r.

W imieniu Komisji
Jyrki KATAINEN
Wiceprzewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W załączniku I i III do decyzji 2010/472/UE wprowadza się następujące zmiany:

1) w tabeli w załączniku I do decyzji 2010/472/UE wprowadza się następujące zmiany:

a) po pozycji dotyczącej Chile dodaje się pozycję w brzmieniu:

„GB	Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej		
GG	Guernsey”		

b) po pozycji dotyczącej Islandii dodaje się pozycję w brzmieniu:

„JE	Jersey”		
-----	---------	--	--

2) w tabeli w załączniku III do decyzji 2010/472/UE wprowadza się następujące zmiany:

a) po pozycji dotyczącej Chile dodaje się pozycję w brzmieniu:

„GB	Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej		
GG	Guernsey”		

b) po pozycji dotyczącej Islandii dodaje się pozycję w brzmieniu:

„JE	Jersey”		
-----	---------	--	--

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2019/605**z dnia 11 kwietnia 2019 r.**

zmieniająca załącznik II do decyzji 2007/777/WE w odniesieniu do włączenia Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz niektórych terytoriów zależnych Korony Brytyjskiej do wykazu krajów trzecich lub ich części, z których dozwolone jest wprowadzanie do Unii przesyłek niektórych produktów mięsnych oraz przetworzonych żołądków, pęcherzy i jelit przeznaczonych do spożycia przez ludzi

(notyfikowana jako dokument nr C(2019) 2840)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2002/99/WE z dnia 16 grudnia 2002 r. ustanawiającą przepisy o wymaganiach zdrowotnych dla zwierząt regulujące produkcję, przetwarzanie, dystrybucję oraz wprowadzanie produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 8 formuła wprowadzająca, art. 8 pkt 1 akapit pierwszy, art. 8 pkt 4 oraz art. 9 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 29 marca 2017 r. Zjednoczone Królestwo złożyło notyfikację o zamiarze wystąpienia z Unii zgodnie z art. 50 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE). Dnia 22 marca 2019 r. Rada Europejska przyjęła – w porozumieniu ze Zjednoczonym Królestwem – decyzję (UE) 2019/476 ⁽²⁾ przedłużającą okres, o którym mowa w art. 50 ust. 3 TUE. Zgodnie z tą decyzją, jeżeli Izba Gmin nie zatwierdzi umowy o wystąpieniu do dnia 29 marca 2019 r., okres przewidziany w art. 50 ust. 3 TUE przedłuża się do dnia 12 kwietnia 2019 r. Jako że umowy o wystąpieniu nie zatwierdzono do dnia 29 marca 2019 r., prawo Unii przestanie mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa i w Zjednoczonym Królestwie od dnia 13 kwietnia 2019 r. („dzień wystąpienia”).
- (2) Decyzją Komisji 2007/777/WE ⁽³⁾ określono między innymi warunki wprowadzania do Unii przesyłek niektórych produktów mięsnych oraz przetworzonych żołądków, pęcherzy i jelit, które zostały poddane jednemu z procesów obróbki określonych w części 4 załącznika II do tej decyzji („towary”), w tym wykaz krajów trzecich lub ich części, z których dozwolony jest przywóz towarów do Unii.
- (3) W części 2 załącznika II do decyzji 2007/777/WE określono wykaz państw trzecich lub ich części, z których dozwolony jest przywóz towarów do Unii, pod warunkiem że towary te zostały poddane odpowiedniej obróbce wskazanej w tej części załącznika II. Celem procesów obróbki jest wykluczenie niektórych zagrożeń w zakresie zdrowia zwierząt związanych z określonymi towarami. W części 4 tego załącznika określono niespecyficzny proces obróbki „A” oraz specyficzne procesy obróbki od „B” do „F” wymienione w porządku malejącym według stopnia zagrożenia w zakresie zdrowia zwierząt związanego z danym towarem.
- (4) Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej przedstawiło niezbędne gwarancje, że to państwo i niektóre terytoria zależne Korony Brytyjskiej będą od dnia wystąpienia przestrzegać warunków ustanowionych w decyzji 2007/777/WE w odniesieniu do wprowadzania do Unii przesyłek towarów przeznaczonych do spożycia przez ludzi i poddanych obróbce „A”, ponieważ nadal będą przestrzegać przepisów Unii przez początkowy okres co najmniej dziewięciu miesięcy.
- (5) W związku z tym, biorąc pod uwagę te szczegółowe gwarancje przedstawione przez Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, oraz aby zapobiec niepotrzebnym zakłóceniom w handlu po dniu wystąpienia, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz niektóre terytoria zależne Korony Brytyjskiej należy włączyć do określonego w części 2 załącznika II do decyzji 2007/777/WE wykazu krajów trzecich i ich części, z których dozwolone jest wprowadzanie do Unii przesyłek towarów.
- (6) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik II do decyzji 2007/777/WE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 18 z 23.1.2003, s. 11.

⁽²⁾ Decyzja Rady Europejskiej (UE) 2019/476 przyjęta w porozumieniu ze Zjednoczonym Królestwem z dnia 22 marca 2019 r. przedłużająca okres, o którym mowa w art. 50 ust. 3 TUE (Dz.U. L 80 I z 22.3.2019, s. 1).

⁽³⁾ Decyzja Komisji 2007/777/WE z dnia 29 listopada 2007 r. ustanawiająca warunki zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego oraz wzory świadectw na przywóz z krajów trzecich niektórych produktów mięsnych oraz przetworzonych żołądków, pęcherzy i jelit do spożycia przez ludzi i uchylająca decyzję 2005/432/WE (Dz.U. L 312 z 30.11.2007, s. 49).

- (7) Niniejszą decyzję należy stosować od dnia 13 kwietnia 2019 r., chyba że w tym dniu prawo Unii nadal będzie mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz w Zjednoczonym Królestwie.
- (8) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W części 2 załącznika II do decyzji 2007/777/WE wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 13 kwietnia 2019 r.

Niniejszej decyzji nie stosuje się jednak, jeżeli w tym dniu prawo Unii nadal będzie mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz w Zjednoczonym Królestwie.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 kwietnia 2019 r.

W imieniu Komisji
Jyrki KATAINEN
Wiceprzewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W tabeli w części 2 załącznika II do decyzji 2007/777/WE wprowadza się następujące zmiany:

a) po pozycji dotyczącej Etiopii dodaje się pozycje w brzmieniu:

[illegible]

b) po pozycji dotyczącej Islandii dodaje się pozycję w brzmieniu:

[illegible]

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2019/606**z dnia 11 kwietnia 2019 r.**

zmieniająca załącznik I do decyzji 2012/137/UE w odniesieniu do włączenia Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz niektórych terytoriów zależnych Korony Brytyjskiej do wykazów państw trzecich lub części ich terytoriów, z których dozwolone jest wprowadzanie do Unii nasienia trzody chlewnej

*(notyfikowana jako dokument nr C(2019) 2841)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 90/429/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. ustanawiającą warunki sanitarne odnośnie do zwierząt mające zastosowanie w handlu wewnątrzwspólnotowym nasieniem trzody chlewnej oraz w przywozie ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 7 ust. 1, art. 9 ust. 2 i 3 oraz art. 10 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 29 marca 2017 r. Zjednoczone Królestwo złożyło notyfikację o zamiarze wystąpienia z Unii zgodnie z art. 50 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE). Dnia 22 marca 2019 r. Rada Europejska przyjęła – w porozumieniu ze Zjednoczonym Królestwem – decyzję (UE) 2019/476 ⁽²⁾ przedłużającą okres, o którym mowa w art. 50 ust. 3 TUE. Zgodnie z tą decyzją, jeżeli Izba Gmin nie zatwierdzi umowy o wystąpieniu do dnia 29 marca 2019 r., okres przewidziany w art. 50 ust. 3 TUE przedłuża się do dnia 12 kwietnia 2019 r. Jako że umowy o wystąpieniu nie zatwierdzono do dnia 29 marca 2019 r., prawo Unii przestanie mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa i w Zjednoczonym Królestwie od dnia 13 kwietnia 2019 r. („dzień wystąpienia”).
- (2) W załączniku I do decyzji wykonawczej Komisji 2012/137/UE ⁽³⁾ ustanowiono wykaz państw trzecich lub części ich terytoriów, z których państwa członkowskie zezwalają na przywóz nasienia trzody chlewnej.
- (3) Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej przedstawiło niezbędne gwarancje, że to państwo i niektóre terytoria zależne Korony Brytyjskiej będą od dnia wystąpienia przestrzegać warunków ustanowionych w decyzji wykonawczej 2012/137/UE w odniesieniu do wprowadzania do Unii przesyłek nasienia trzody chlewnej, ponieważ nadal będą przestrzegać przepisów Unii przez początkowy okres co najmniej dziewięciu miesięcy.
- (4) W związku z tym, biorąc pod uwagę te szczegółowe gwarancje przedstawione przez Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, oraz aby zapobiec niepotrzebnym zakłóceniom w handlu po dniu wystąpienia, Zjednoczone Królestwo oraz niektóre terytoria zależne Korony Brytyjskiej należy włączyć do określonych w załączniku I do decyzji wykonawczej 2012/137/UE wykazów państw trzecich, ich terytoriów i części, z których dozwolone jest wprowadzanie do Unii przesyłek nasienia trzody chlewnej.
- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik I do decyzji wykonawczej 2012/137/UE.
- (6) Niniejszą decyzję należy stosować od dnia 13 kwietnia 2019 r., chyba że w tym dniu prawo Unii nadal będzie mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz w Zjednoczonym Królestwie.
- (7) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załączniku I do decyzji wykonawczej 2012/137/UE wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej decyzji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 62.

⁽²⁾ Decyzja Rady Europejskiej (UE) 2019/476 przyjęta w porozumieniu ze Zjednoczonym Królestwem z dnia 22 marca 2019 r. przedłużająca okres, o którym mowa w art. 50 ust. 3 TUE (Dz.U. L 80I z 22.3.2019, s. 1).

⁽³⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2012/137/UE z dnia 1 marca 2012 r. w sprawie przywozu nasienia trzody chlewnej do Unii (Dz.U. L 64 z 3.3.2012, s. 29).

Artykuł 2

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 13 kwietnia 2019 r.

Niniejszej decyzji nie stosuje się jednak, jeżeli w tym dniu prawo Unii nadal będzie mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz w Zjednoczonym Królestwie.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 kwietnia 2019 r.

W imieniu Komisji

Jyrki KATAINEN

Wiceprzewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W tabeli w załączniku I do decyzji wykonawczej 2012/137/UE po pozycji dotyczącej Szwajcarii dodaje się pozycje w brzmieniu:

„GB	Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej	
GG	Guernsey	
JE	Jersey”	

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2019/607**z dnia 11 kwietnia 2019 r.****zmieniająca decyzję 2009/821/WE w odniesieniu do wykazów punktów kontroli granicznej i jednostek weterynaryjnych w systemie TRACES***(notyfikowana jako dokument nr C(2019) 2900)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych mających zastosowanie w handlu wewnątrzunijnym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 20 ust. 1 i 3,

uwzględniając dyrektywę Rady 91/496/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. ustanawiającą zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnych zwierząt wprowadzanych na rynek Wspólnoty z państw trzecich i zmieniającą dyrektywy 89/662/EWG, 90/425/EWG oraz 90/675/EWG ⁽²⁾, w szczególności jej art. 6 ust. 4 akapit drugi zdanie drugie oraz art. 6 ust. 5,

uwzględniając dyrektywę Rady 97/78/WE z dnia 18 grudnia 1997 r. ustanawiającą zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnej produktów wprowadzanych do Wspólnoty z państw trzecich ⁽³⁾, w szczególności jej art. 6 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 29 marca 2017 r. Zjednoczone Królestwo przekazało notyfikację o zamiarze wystąpienia z Unii na podstawie art. 50 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE). W dniu 22 marca 2019 r. Rada Europejska przyjęła w porozumieniu ze Zjednoczonym Królestwem decyzję (UE) 2019/476 ⁽⁴⁾ przedłużającą okres, o którym mowa w art. 50 ust. 3 TUE. Zgodnie z tą decyzją, jeżeli Izba Gmin nie zatwierdzi umowy o wystąpieniu do dnia 29 marca 2019 r., okres przewidziany w art. 50 ust. 3 TUE przedłuży się do dnia 12 kwietnia 2019 r. Jako że umowy o wystąpieniu nie zatwierdzono do dnia 29 marca 2019 r., prawo Unii przestanie mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa i w Zjednoczonym Królestwie od dnia 13 kwietnia 2019 r. („dzień wystąpienia”).
- (2) W decyzji Komisji 2009/821/WE ⁽⁵⁾ ustanowiono wykaz punktów kontroli granicznej zatwierdzonych zgodnie z dyrektywami 91/496/EWG i 97/78/WE oraz wykaz jednostek centralnych, regionalnych i lokalnych w zintegrowanym skomputeryzowanym systemie weterynaryjnym (TRACES). Wykazy te są określone odpowiednio w załączniku I i załączniku II do tej decyzji.
- (3) Na wniosek Belgii zatwierdzenie punktów kontroli granicznej w porcie Antwerpia i w porcie Zeebrugge powinno zostać rozszerzone na niepakowane produkty przeznaczone do spożycia przez ludzi. Należy zatem odpowiednio zmienić wykaz wpisów dotyczących tego państwa członkowskiego w załączniku I do decyzji 2009/821/WE.
- (4) Na wniosek Danii należy ująć w wykazie nowy ośrodek inspekcyjny w punkcie kontroli granicznej w porcie Esbjerg na potrzeby inspekcji produktów pakowanych. Należy zatem odpowiednio zmienić wykaz wpisów dotyczących tego państwa członkowskiego w załączniku I do decyzji 2009/821/WE.
- (5) Na wniosek Irlandii należy rozszerzyć zatwierdzenie punktu kontroli granicznej w porcie Dublin na zwierzęta i niepakowane produkty przeznaczone do spożycia przez ludzi oraz zatwierdzić nowy punkt kontroli granicznej w porcie Rosslare w odniesieniu do zwierząt i produktów. Należy zatem odpowiednio zmienić wykaz wpisów dotyczących tego państwa członkowskiego w załączniku I do decyzji 2009/821/WE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 29.⁽²⁾ Dz.U. L 268 z 24.9.1991, s. 56.⁽³⁾ Dz.U. L 24 z 30.1.1998, s. 9.⁽⁴⁾ Decyzja Rady Europejskiej (UE) 2019/476 przyjęta w porozumieniu ze Zjednoczonym Królestwem z dnia 22 marca 2019 r. przedłużająca okres, o którym mowa w art. 50 ust. 3 TUE (Dz.U. L 80 I z 22.3.2019, s. 1).⁽⁵⁾ Decyzja Komisji 2009/821/WE z dnia 28 września 2009 r. ustalająca wykaz zatwierdzonych punktów kontroli granicznej, ustanawiająca niektóre zasady kontroli przeprowadzanych przez ekspertów weterynaryjnych Komisji oraz ustanawiająca jednostki weterynaryjne w systemie TRACES (Dz.U. L 296 z 12.11.2009, s. 1).

- (6) Na wniosek Hiszpanii należy zatwierdzić nowy punkt kontroli granicznej w porcie Ferrol w odniesieniu do produktów pakowanych. Ponadto należy znieść zawieszenie punktu kontroli granicznej w porcie Santander oraz jednego z ośrodków inspekcyjnych w punkcie kontroli granicznej w porcie Vigo. Należy zatem odpowiednio zmienić wykaz wpisów dotyczących tego państwa członkowskiego w załączniku I do decyzji 2009/821/WE.
- (7) Na wniosek Francji należy zatwierdzić nowe punkty kontroli granicznej w porcie Caen-Ouistreham, porcie i przejściu kolejowym Calais, porcie Cherbourg, porcie Dieppe, porcie Roscoff i porcie Saint-Malo w odniesieniu do niektórych kategorii produktów lub niektórych kategorii zwierząt. Należy zatem odpowiednio zmienić wykaz wpisów dotyczących tego państwa członkowskiego w załączniku I do decyzji 2009/821/WE.
- (8) Na wniosek Niderlandów należy ująć w wykazie nowy ośrodek inspekcyjny w punkcie kontroli granicznej w porcie Rotterdam na potrzeby inspekcji pakowanych produktów przeznaczonych do spożycia przez ludzi. Należy zatem odpowiednio zmienić wykaz wpisów dotyczących tego państwa członkowskiego w załączniku I do decyzji 2009/821/WE.
- (9) W związku z tym należy odpowiednio zmienić załączniki I i II do decyzji 2009/821/WE.
- (10) Niniejszą decyzję należy stosować od dnia 13 kwietnia 2019 r., chyba że w tym dniu prawo Unii nadal będzie mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz w Zjednoczonym Królestwie.
- (11) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załącznikach I i II do decyzji 2009/821/WE wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 13 kwietnia 2019 r.

Niniejszej decyzji nie stosuje się jednak, jeżeli w tym dniu prawo Unii nadal będzie mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz w Zjednoczonym Królestwie Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 kwietnia 2019 r.

W imieniu Komisji
Jyrki KATAINEN
Wiceprzewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W załącznikach I i II do decyzji 2009/821/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) w załączniku I wprowadza się następujące zmiany:

a) do szczególnych uwag dodaje się uwagi w brzmieniu:

„(16) = Z wyłączeniem tusz zwierząt kopytnych.

(17) = Wyłącznie w odniesieniu do przesyłek transportowanych w pojazdach drogowych przewożonych pociągami wahadłowymi przez Eurotunel”;

b) w części dotyczącej Belgii wprowadza się następujące zmiany:

(i) wpis dotyczący portu Antwerpia otrzymuje brzmienie:

„Antwerpen Anvers	BE ANR 1	P	GIP LO	HC(16), NHC	
			Afrulog	HC(2), NHC”	

(ii) wpis dotyczący portu Zeebrugge otrzymuje brzmienie:

„Zeebrugge	BE ZEE 1	P		HC, NHC(2)”	
------------	----------	---	--	-------------	--

c) w części dotyczącej Danii wpis dotyczący portu Esbjerg otrzymuje brzmienie:

„Esbjerg	DK EBJ 1	P	E D & F Man Terminals Denmark ApS	HC-NT(6), NHC- NT(4)(6)(11)	
			Bluewater Shipping	HC(2), NHC(2)”	

d) w części dotyczącej Irlandii wprowadza się następujące zmiany:

(i) wpis dotyczący portu Dublin otrzymuje brzmienie:

„Dublin Port	IE DUB 1	P		HC, NHC	U(14), E, O”
--------------	----------	---	--	---------	--------------

(ii) po wpisie dotyczącym Dublin Port dodaje się wpis dotyczący portu Rosslare w brzmieniu:

„Rosslare Europort	IE ROS 1	P		HC, NHC	U, E, O”
--------------------	----------	---	--	---------	----------

e) w części dotyczącej Hiszpanii wprowadza się następujące zmiany:

(i) po wpisie dotyczącym Ciudad Real dodaje się wpis dotyczący portu Ferrol w brzmieniu:

„Ferrol	ES FRO 1	P		HC(2)”	
---------	----------	---	--	--------	--

(ii) wpis dotyczący portu Santander otrzymuje brzmienie:

„Santander	ES SDR 1	P		HC, NHC-NT”	
------------	----------	---	--	-------------	--

(iii) wpis dotyczący portu Vigo otrzymuje brzmienie:

„Vigo	ES VGO 1	P	T.C. Guixar	HC, NHC-T(FR), NHC-NT	
			Frioya	HC-T(FR)(2)(3)	
			Frigalsa	HC-T(FR)(3)	
			Pescanova	HC-T(FR)(2)(3)	
			Fandicosta	HC-T(FR)(2)(3)	
			Frig. Morrazo	HC-T(FR)(3)”	

f) w części dotyczącej Francji wprowadza się następujące zmiany:

(i) po wpisie dotyczącym Brestu dodaje się następujące wpisy dotyczące portu Caen-Ouistreham oraz portu i przejścia kolejowego Calais:

„Caen-Ouistreham	FR CFR 1	P		HC(1), NHC	U(8), E, O
Calais	FR CQF 1	P		HC(1)(2), NHC(2)	U(8), E, O(14)
Calais	FR CQF 2	F(17)	Eurotunnel	HC(1), NHC	U(8), E
			STEF	HC(1)(3)”	

(ii) po wpisie dotyczącym Châteauroux-Déols dodaje się wpis dotyczący portu Cherbourg w brzmieniu:

„Cherbourg	FR CER 1	P		HC(1), NHC	E, U(8), O(14)”
------------	----------	---	--	------------	-----------------

(iii) po wpisie dotyczącym Deauville dodaje się wpis dotyczący portu Dieppe w brzmieniu:

„Dieppe	FR DPE 1	P		HC(1), NHC	E, U(8)”
---------	----------	---	--	------------	----------

(iv) po wpisie dotyczącym Roissy Charles-de-Gaulle dodaje się wpis dotyczący portu Roscoff w brzmieniu:

„Roscoff	FR ROS 1	P		HC(1), NHC”	
----------	----------	---	--	-------------	--

(v) po wpisie dotyczącym Rouen dodaje się wpis dotyczący portu Saint-Malo w brzmieniu:

„Saint-Malo	FR SML 1	P		HC(1), NHC	E, O”
-------------	----------	---	--	------------	-------

g) w części dotyczącej Niderlandów wpis dotyczący portu Rotterdam otrzymuje brzmienie:

„Rotterdam	NL RTM 1	P	Eurofrigo Karimatastraat	HC, NHC-T(FR), NHC-NT	
			Eurofrigo, Abel Tasmanstraat	HC	
			Frigocare Rotterdam B.V.	HC(2)	
			Agro Merchants Maasvlakte B.V.	HC(2), NHC(2)	
			Kloosterboer Delta Terminal	HC(2)	
			Maastank B.V.	NHC-NT(6)	
			Agro Merchants Westland	HC(2)”	

h) skreśla się część dotyczącą Zjednoczonego Królestwa;

2) w załączniku II skreśla się część dotyczącą Zjednoczonego Królestwa.

SPROSTOWANIA**Sprostowanie do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2018/1922 z dnia 10 października 2018 r. zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 428/2009 ustanawiające wspólnotowy system kontroli wywozu, transferu, pośrednictwa i tranzytu w odniesieniu do produktów podwójnego zastosowania**

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 319 z dnia 14 grudnia 2018 r.)

Strona 129, pozycja 3B001.f., w pkt 3 i 4 zmienia się wyrównanie tekstu:

zamiast: „3. sprzęt specjalnie zaprojektowany do wytwarzania masek, spełniający wszystkie poniższe kryteria:

- a. posiadający odchyłaną, zogniskowaną wiązkę elektronów, jonów lub wiązkę „laserową”; oraz
- b. spełniający którekolwiek z poniższych kryteriów:
 1. apertura płamki dla szerokości piksu w połowie jego wysokości poniżej 65 nm i umiejscowienie obrazu poniżej 17 nm (średnia + 3 sigma); lub
 2. nieużywane;
 3. błąd nakładania drugiej warstwy mniejszy niż 23 nm (średnia + 3 sigma) na maskę;
 4. Sprzęt zaprojektowany do wytwarzania przyrządów wykorzystujący metody bezpośredniego nadruku i spełniający wszystkie poniższe kryteria:
 - a. wykorzystujący odchyłaną, zogniskowaną wiązkę elektronów; oraz
 - b. spełniający którekolwiek z poniższych kryteriów:
 1. minimalny rozmiar wiązki równy lub mniejszy niż 15 nm; lub
 2. błąd nakładania warstwy mniejszy niż 27 nm (średnia + 3 sigma);”;

powinno być: „3. sprzęt specjalnie zaprojektowany do wytwarzania masek, spełniający wszystkie poniższe kryteria:

- a. posiadający odchyłaną, zogniskowaną wiązkę elektronów, jonów lub wiązkę „laserową”; oraz
- b. spełniający którekolwiek z poniższych kryteriów:
 1. apertura płamki dla szerokości piksu w połowie jego wysokości poniżej 65 nm i umiejscowienie obrazu poniżej 17 nm (średnia + 3 sigma); lub
 2. nieużywane;
 3. błąd nakładania drugiej warstwy mniejszy niż 23 nm (średnia + 3 sigma) na maskę;
 4. Sprzęt zaprojektowany do wytwarzania przyrządów wykorzystujący metody bezpośredniego nadruku i spełniający wszystkie poniższe kryteria:
 - a. wykorzystujący odchyłaną, zogniskowaną wiązkę elektronów; oraz
 - b. spełniający którekolwiek z poniższych kryteriów:
 1. minimalny rozmiar wiązki równy lub mniejszy niż 15 nm; lub
 2. błąd nakładania warstwy mniejszy niż 27 nm (średnia + 3 sigma);”;

Sprostowanie do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/461 z dnia 30 stycznia 2019 r. zmieniającego rozporządzenie delegowane (UE) 2016/522 w odniesieniu do objęcia Banku Anglii i Urzędu ds. Zarządzania Długiem Publicznym Zjednoczonego Królestwa wyłączeniem z zakresu stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 80 z dnia 22 marca 2019 r.)

Strona 10, tytuł:

zamiast: „ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2019/461 z dnia 30 stycznia 2019 r. zmieniające rozporządzenie delegowane (UE) 2016/522 w odniesieniu do objęcia Banku Anglii i Urzędu ds. Zarządzania Długiem Publicznym Zjednoczonego Królestwa wyłączeniem z zakresu stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014”,

powinno być: „ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2019/461 z dnia 30 stycznia 2019 r. zmieniające rozporządzenie delegowane (UE) 2016/522 w odniesieniu do objęcia Banku Anglii oraz Ministerstwa Gospodarki i Finansów Zjednoczonego Królestwa wyłączeniem z zakresu stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014”.

Strona 10, motyw 6:

zamiast: „(6) W przypadku braku przepisów szczególnych wystąpienie Zjednoczonego Królestwa z Unii sprawi, że Bank Anglii i Urząd ds. Zarządzania Długiem Publicznym Zjednoczonego Królestwa przestaną być objęte istniejącym wyłączeniem do czasu umieszczenia ich w wykazie objętych wyłączeniem banków centralnych i urzędów ds. zarządzania długiem publicznym państw trzecich.”,

powinno być: „(6) W przypadku braku przepisów szczególnych wystąpienie Zjednoczonego Królestwa z Unii sprawi, że Bank Anglii oraz Ministerstwo Gospodarki i Finansów Zjednoczonego Królestwa przestaną być objęte istniejącym wyłączeniem do czasu umieszczenia ich w wykazie objętych wyłączeniem banków centralnych i urzędów ds. zarządzania długiem publicznym państw trzecich.”.

Strona 10, motyw 7 zdanie trzecie:

zamiast: „W związku z tym Bank Anglii oraz Urząd ds. Zarządzania Długiem Publicznym Zjednoczonego Królestwa należy uwzględnić w wykazie objętych wyłączeniem podmiotów publicznych określonym w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2016/522.”,

powinno być: „W związku z tym Bank Anglii oraz Ministerstwo Gospodarki i Finansów Zjednoczonego Królestwa należy uwzględnić w wykazie objętych wyłączeniem podmiotów publicznych określonym w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2016/522.”.

Strona 12, załącznik – załącznik I do rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/522, pkt 13:

zamiast: „13. Zjednoczone Królestwo:
— Bank Anglii
— Urząd ds. Zarządzania Długiem Publicznym Zjednoczonego Królestwa”,

powinno być: „13. Zjednoczone Królestwo:
— Bank Anglii;
— Ministerstwo Gospodarki i Finansów Zjednoczonego Królestwa.”.

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL